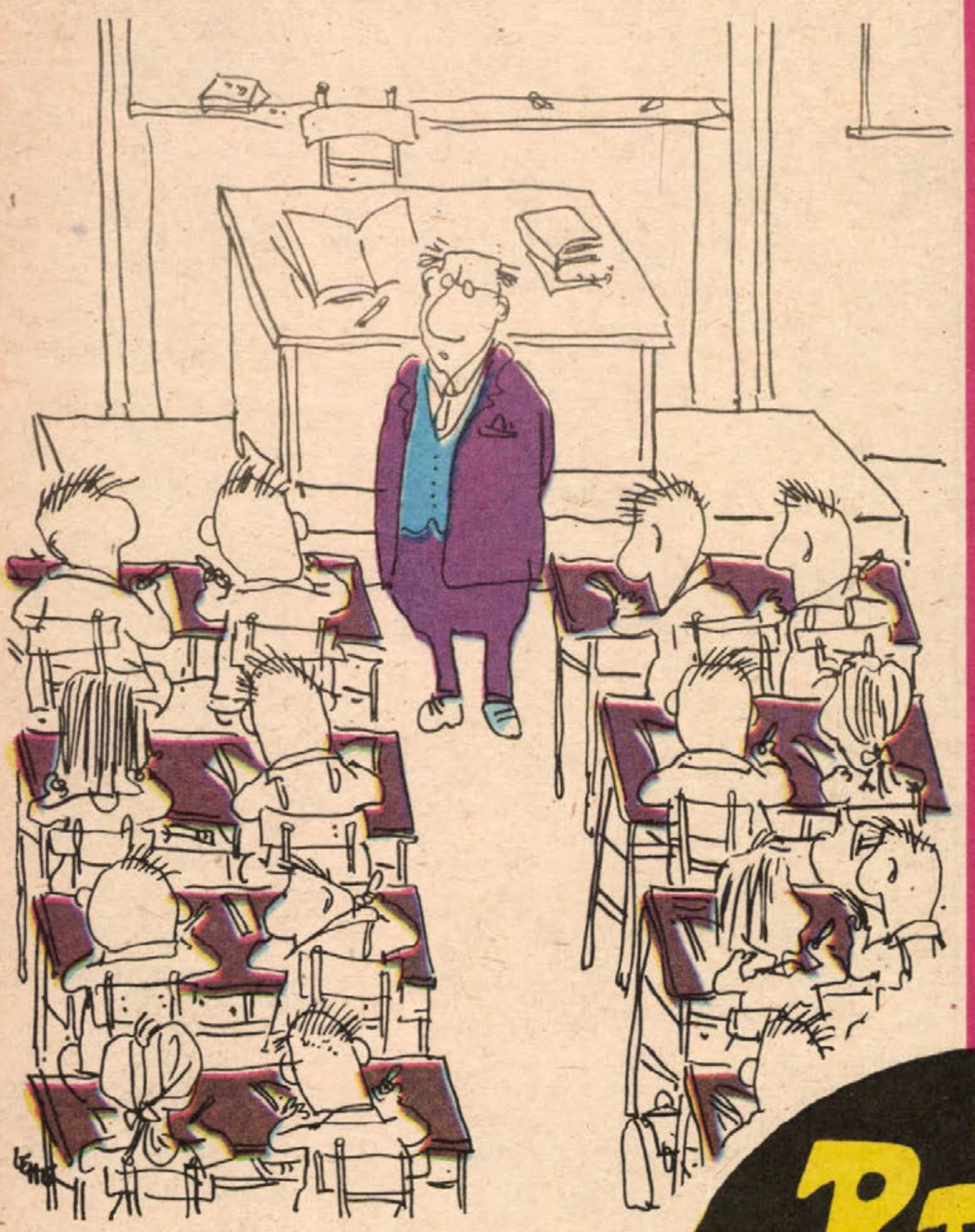
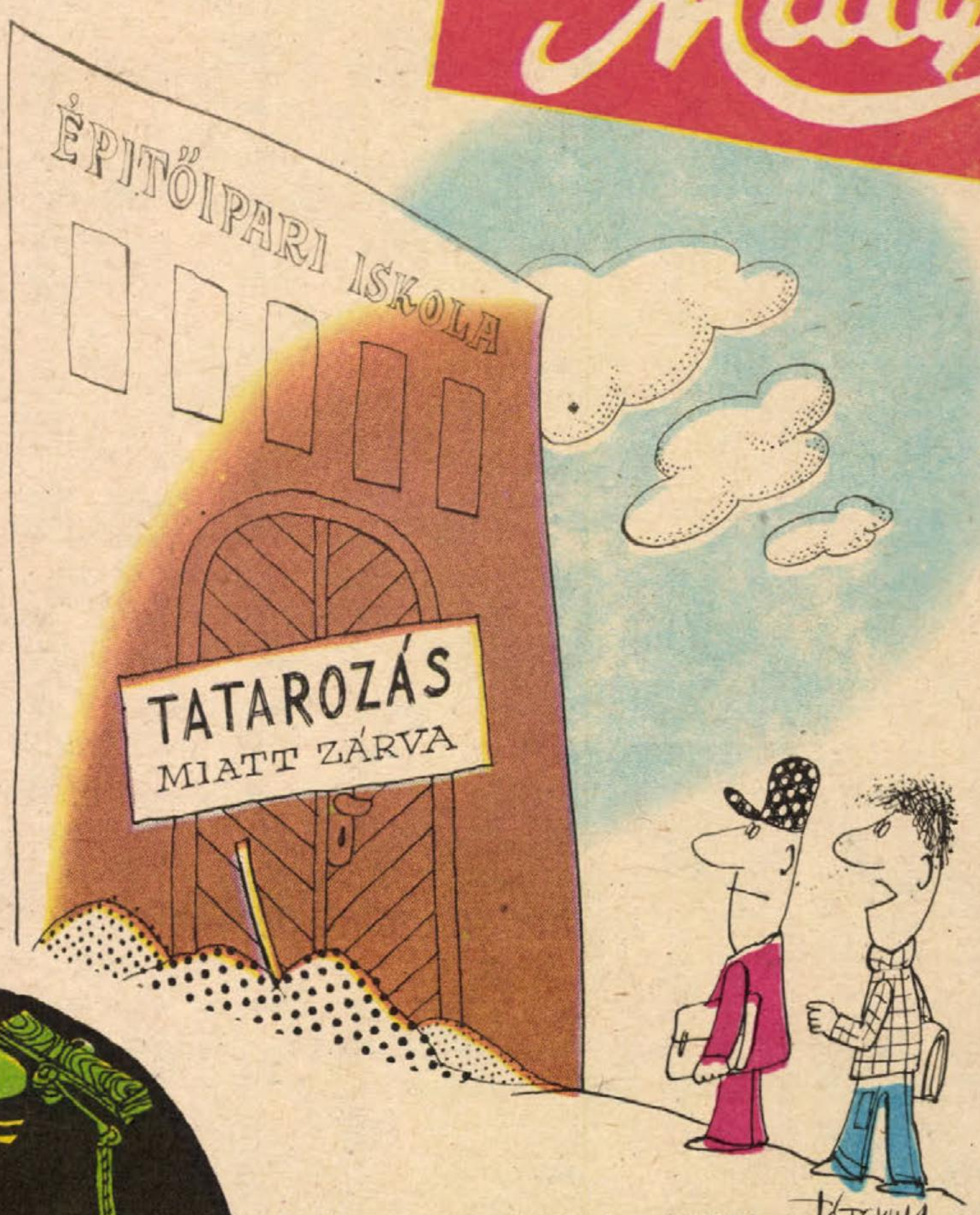
XXXV. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM · Ára: 2,80 Ft · 1979. SZEPTEMBER 6.

Ludas Matyi

TOLLBAMONDÁS

– „Petinek az idén sincsen még nyelvtankönyve.”

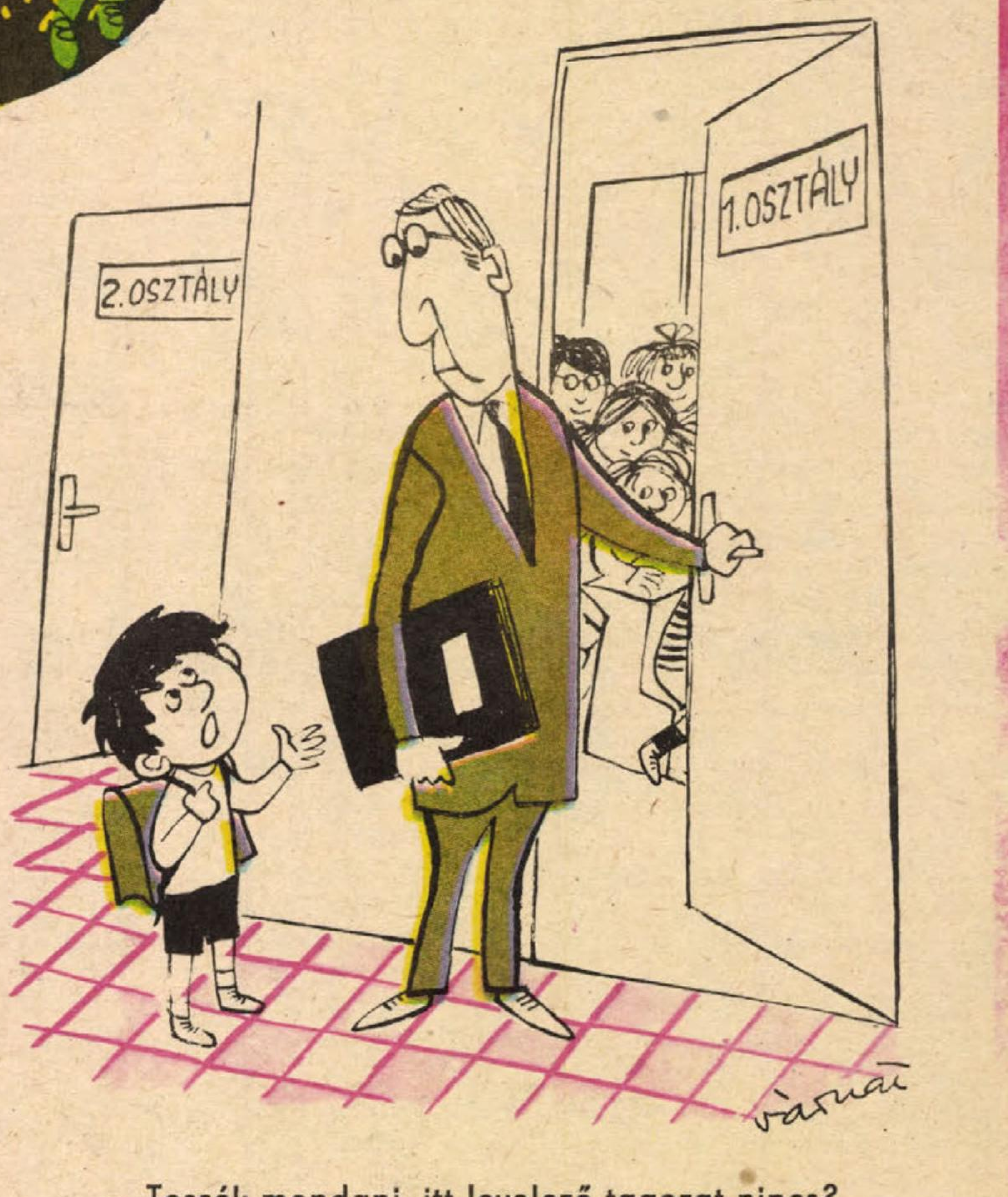

– Ez a tanév is jól kezdődik!

– Mi az, te már visszavedlettél?

– Tessék mondani, itt levelező tagozat nincs?

Lehoczki István, Tót Gyula, Endrődi István, Várnai György rajzai.

Sörmérséklet

Csodálattal adózom a technika legújabb vívmányának: ezentúl esténként a műholdak felvételei alapján tájékoztatnak a másnapra várható időjárásról. Csodálatomnál is nagyobb azonban büszkeségem, amellyel kijelenthetem, hogy e nyilvánvalóan korszerű, ám bizonyára költséges módszer helyett sokkal egyszerűbbet, megbízhatóbbat fedeztem fel. Az eljárás tudományos megfigyelésen alapszik, így remélem, nem vonom fejemre a Meteorológiai Intézet haragját.

Sok éves megfigyeléseim azt bizonyítják, hogy a kereskedelemben kapható sör mennyisége szoros összefüggésben van az uralkodó időjárással. A tél beálltát például nem csupán a hóesésből, hanem a közérteket, ABC-ket eltorlaszoló sörösládák halmazából is pontosan lehet érzékelni. A kánikula beköszöntével ugyanezek a sörösládák varázsütésre eltűnnek.

Mindezt persze évek óta tudjuk, módszerem lényege a finom részletek megfigyelésén alapszik. Tehát: tizenöt fokos hőmérséklet várható, ha a sörösrekeszek még elfoglalják a kenyér és a tej helyét, az összetételre a Kőbányai világos és a Kinizsi jellemző. Húsz fokra lehet számítani, ha csökken a rekeszek száma, ezzel együtt a Kőbányai mennyisége, ugyanakkor megjelenik néhány üveg német, (lengyel és osztrák) sör. Biztosak lehetünk a huszonkét-huszonhárom fokban, amikor eltűnik a Kőbányai, marad egy-két Kinizsi. Ragyogó napsütés, huszonöt fokos strandidő várható akkor, ha eltűnik a magyar sör, és az üzleteket elárasztják diabetikus sörrel, melyről az eladók állítják, hogy jobb, mint a magyar, mégsem viszi a kutya sem. Az eladók harsány kacaja a „Sör van?" kérdésünkre pedig csalhatatlan jele a harminc fokos kánikulának.

Ennyi az egész. Illetve még egy apróság. Ha az illetékesek kijelentik év elején, hogy a sörellátásban nem lesz fennakadás, biztosak lehetünk abban, hogy változékony nyarunk lesz...

Fodor Zoltán

Horgászok hal nélkül

Mondjuk a magunkét... Hát még a Keleti-főcsatornán horgászók, hogy mondják a magukét! Kevés a hal a csatornában.

A dolog úgy áll, hogy két megyénk két halászati termelőszövetkeztének van halászati joga a csatornára. A Tiszalöktől Balmazújvárosig terjedő szakaszon egy szabolcs-szatmárinak. De ez a szövetkezet csak halászati, de halat nem telepít. Ugyanakkor területi horgászengedélyeket ad ki.

A csatorna további részét uraló Hajdú-Bihar halászati szövetkezet viszont halasít is a horgászengedélyek kiadása mellett. Sajnos, a halak nem maradnak a telepítés helyén, hanem egyenletesen oszlanak el a csatornában. Így aztán kevés akad horogra itt is ott is. Ráadásul nem is igazságos a helyzet. Mit lehetne tenni? – kérdezik a hajdú-bihari horgászok. Van néhány javaslatunk:

1. Egy falat kell húzni Balmazújvárosnál a Keleti-főcsatorna vizében. Így ahol halasítanak, fogni is lehet majd.

2. Ismeretterjesztő előadásokat kellene tartani a halaknak halászati jogból, s megértetni velük, hogy öntudatos hal ott marad, ahol beleteszik a vízbe.

3. Meggyőzni a szabolcs-szatmári szövetkezetet a halasítás fontosságáról.

A horgászoknak az a véleménye, hogy a harmadik megoldás a legkevésbé kivitelezhető.

Gőz József

Borravaló

Sorbaálltam, hogy visszaváltsak néhány ilyen-olyan üveget. (Nem volt hóvége!) Előttem valaki hetvenöt forintért adott le egy nagyobb szállítmányt, majd odaszólt, mint a mondabeli – egyébként élt – gróf Csekonics: hatvanötöt kérek. Gondoltam vagy rosszul hallok, vagy valami egyéb üzleti tranzakció kiegyenlítésének lettem tanúja. A közvetlenül előttem sorrakerülő hölgy kereken húsz forint értékben segítette elő a sör- és a szörpipar termelését. Mielőtt átvette volna a húszast, pénztárcájában kotorászva – három, négy? – forintot visszacsúsztatott. Vajon miért? Igaz, ilyenről hallottam már az élelmiszerüzlet másik fertályán, mondjuk, ha valaki nyáron szeretne téli szalámihoz jutni. De az üvegvisszaváltásnál?

Kisebb pénzküldemény érkezett címemre. Távollétemben a háromszáz valamennyi forintot a kézbesítő nem volt hajlandó munkahelyemen hagyni. Kénytelen voltam kibumlizni a Verseny utcába. Ott aztán, sokadmagammal álltam türelmesen és vártam soromra. Előttem valaki két küldeményt is vett fel, mintegy kétezer forintot. S nem akartam hinni a szememnek. Az illető, aki ránézésre nem tűnt kiemelkedően pénzesnek, az ott ülő tisztviselőnek lecsúsztatott egy tízest. Aztán egy fiatalasszony következett és ő is úgy érezte, ha már arra kényszerült, hogy személyesen jöjjön el – enyhítendő a posta szüntelen hivatkozási alapját a munkaerőgondokra –, szerényke küldeményéből áldozatként néhány forintot be kell mutatni az el nem végzett szolgáltatás oltárán.

Én – sajnos – emlékszem még arra az időre, amikor az elvégzett munkának értéke volt, így a borravalónak is. Az utóbbi mitől devalválódott? Lehet, hogy erkölcsi érzékünk csökkenése gyűrűzött be? Vagy egyszerűen a szolgáltatóktól meg vagyunk félemlítve. A kettő között sok különbséget nem látok.

Fellegi Tamás

Tűnődés az őszi Avaron

A mátrafüredi Hotel Avar portása felveszi a telefont, kis türelmet kér, majd beszáll a liftbe, hogy lehozza a harmadik emeleti szobájából az egyik vendéget, akit Budapestről keresnek telefonon. (Ez is valami? – kontrázott erre a barátom. Gyulán, a háromemeletes gyógyszállóban ugyanígy nincs telefon a szobákban, de a portás gyalog szaladhat fel a vendégért a harmadikra, mert ott lift sincs!)

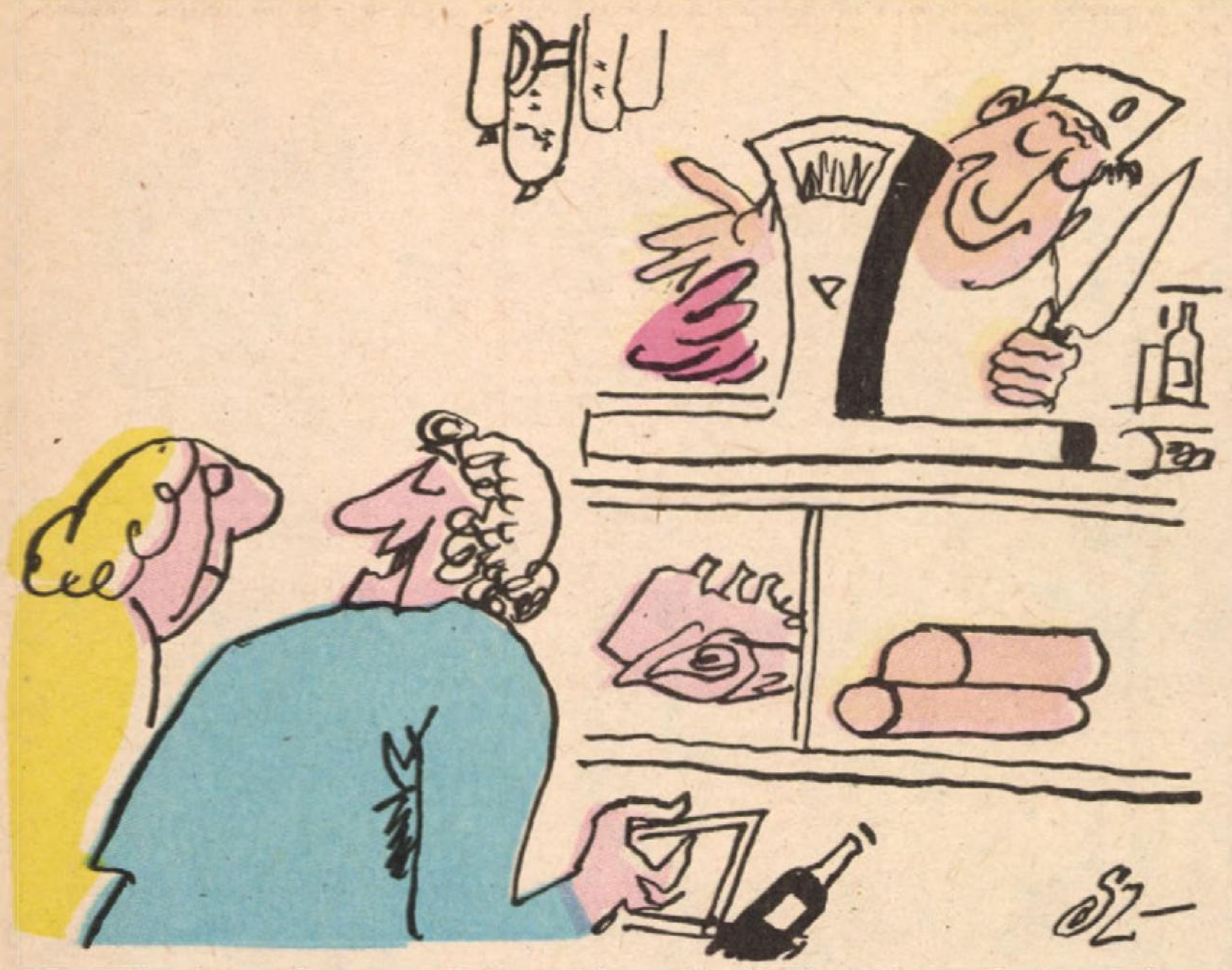
Csakugyan szép és kényelmes szálloda a mátrafüredi Avar Hotel. Úgyszólván sehol másutt az országban nincs az, ami itt van: úszómedence, sőt tornaterem, sőt szauna, sőt még szolárium is! A mai árszínvonal mellett a hotel árai is elfogadhatóak, nem csoda, hogy bel- és külföldi vendégek egyaránt szívesen látogatják.

Mégis elszontyolodtam kissé az itt tapasztalt egyenlőtlen fejlődésen, mert az oly tipikus, annyira „magyar módra" az. Jó lenne, ha ebben a takarékosságot és a tervszerűséget egyképp komolyan venni akaró, új életszakaszunkban már valahogy másként építenénk és fejlesztenénk létesítményeinket. Ne úgy, hogy „swimming pool", az van, de telefon – csak a szobáknak maximum a felében. Rádió pedig az ötemeletes hotelnak csupán az első emeleti szobáiba jutott, utána elfogyott rá a pénz.

Ezt a cikket különben már Budapesten írom, közben többször is szólt a telefon és bekapcsoltam a rádiót is.

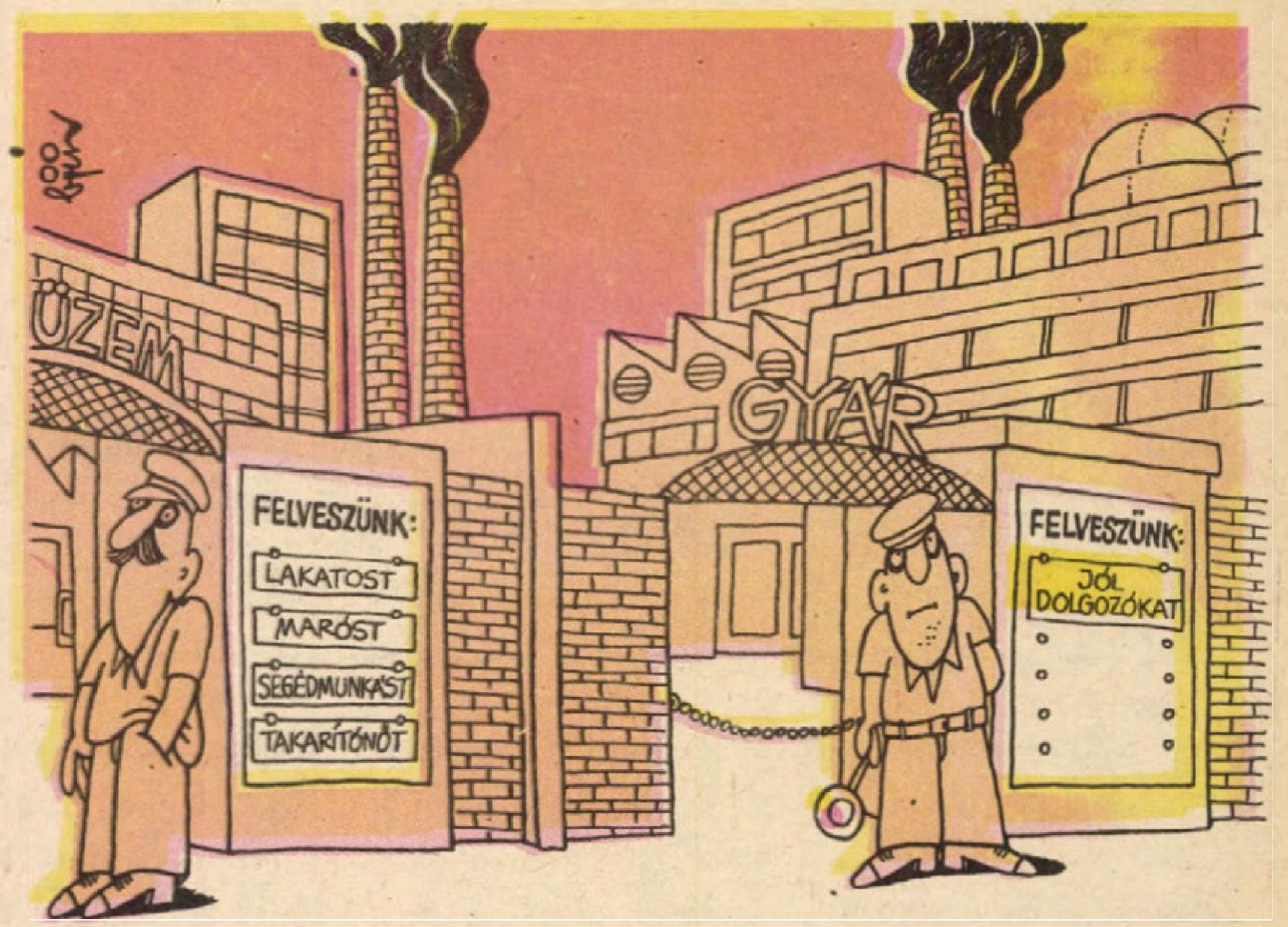
Pedig a lakásom a negyedik emeleten van.

Barabás Tamás

– Rendes ember ez a Jóska, az áremelés óta is csak annyival csap be, mint azelőtt!

EGYSZERŰSÍTÉS

AZ ÚJ EMBER KOVÁCSÉKNÁL

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Kovács úr, aki éppen el akarta bliccelni a népgazdaságnak oly fontos üvegek visszaváltását, amikor csomagjaival megérkezett az Ellenőr.

— A környék üzletei nem váltották vissza — dadogta rémülten a férfi, lecsapva a kuka fedelét, de az ellenőr tántoríthatatlanul közbevágott:

— Nem mentség! A takarékos ember megjegyzi, hol vásárolta a gyömbéres üdítőt, s ha kiürült, visszautazik az üveggel.

Az Ellenőrt a nagymamánál helyezték el Kovácsék, egy szerényen berendezett szobában, mert abban reménykedtek, hogy a nagyi közismert smucigsága, kicsinyessége talán őket is kedvező színben tünteti fel. De az ellenőr mindössze enynyit jegyzett föl naplójába:

„Egy darab nagymama. Átnevelhető. 1073 Ft nyugdíját (plusz 180 Ft) ügyesen beosztja, és e jó példával az egész családot takarékosságra inti. Apróbb hibája, hogy háztartásikeksz-fogyasztása jóval meghaladja az országos átlagot."

Az új ember tiszteletére Kovácsné levágott egy mirelit csirkét, mert valahol azt olvasta, hogy az olcsó. Csöndes takaréklángon főzte, mert az Ellenőr időnként feljegyezte magának a gázóra állását. Ekkor Kovács úr fájó szívvel lemondott kedvenc rizsköretéről, mert bemondta a rádió, hogy az ötvenes évek rizsprogramja nem sikerült, és csak nem fogják az ellenség rizsmalmára hajtani a vizet.

— Majd esszük kenyérrel — sóhajtotta Kovács, és bánatosan nézegette a frissen vásárolt kenyeret, melynek külső része száraz volt, belseje meg buggyant — úgyse mernék kidobni az Ellenőr miatt.

Lakójuk eközben bosszúsan feljegyezte, hogy Kovácsék pazarló, pozsera emberek, akik néha feleslegesen égetik a villanyt és csúcsidőben sem kapcsolják ki a hűtőszekrényt. Sőt, az egész lakást nagyfogyasztású porszívóval takarítják, pedig a közönséges cirokseprű is megfelelne. Ám ők felelőtlenül herdálnak és nem veszik maguknak a fáradságot, hogy bebarangolva a város üzleteit, éjt nappallá téve, eladókat megvesztegetve felhajtsanak egy vacak kis seprűt. Hasonló a helyzet a W. C. víztartályával is. Arra való hivatkozással, hogy hiánycikk, hagyják egész nap folyni és ezzel komoly vízhiányt okoznak a kerületben.

Teltek-múltak a napok. Az Ellenőr elküldte jelentését a Takarékossági Központba, ahonnan megkapta az új irányelveket. Ezeknek értelmében átvehette végre a család gazdálkodásának irányítását. Kovácsék lakását kísérleti telepnek minősítették és kidolgozott program alapján közösen láttak neki a pazarlás megszüntetésének.

A virágokat kihajították, és a cserepekbe kukoricát ültettek. Az áramot kikapcsolták és foszforeszkáló macskaszemeket varrtak ruhájukra, hogy össze ne ütközzenek a sötétben.

Beiratkoztak egy kölcsönkönyvtárba és beszüntették a felesleges könyvvásárlásokat. Az asszony falura járt le zöldségért és így még friss tej is került az asztalra batyuzásának eredményeként. Kovács úr leszokott a dohányzásról.

Egyedül a nagymamát volt nehéz lebeszélni megcsontosodott szokásairól, és egy darabig éhesen elégedetlenkedett a szűkös háztartásikeksz-utalványok miatt. Egy idő után azonban már nem panaszkodott, mert kihasználva díjtalan esztékáját, naponta bejárt a rendelőbe próbareggelizni.

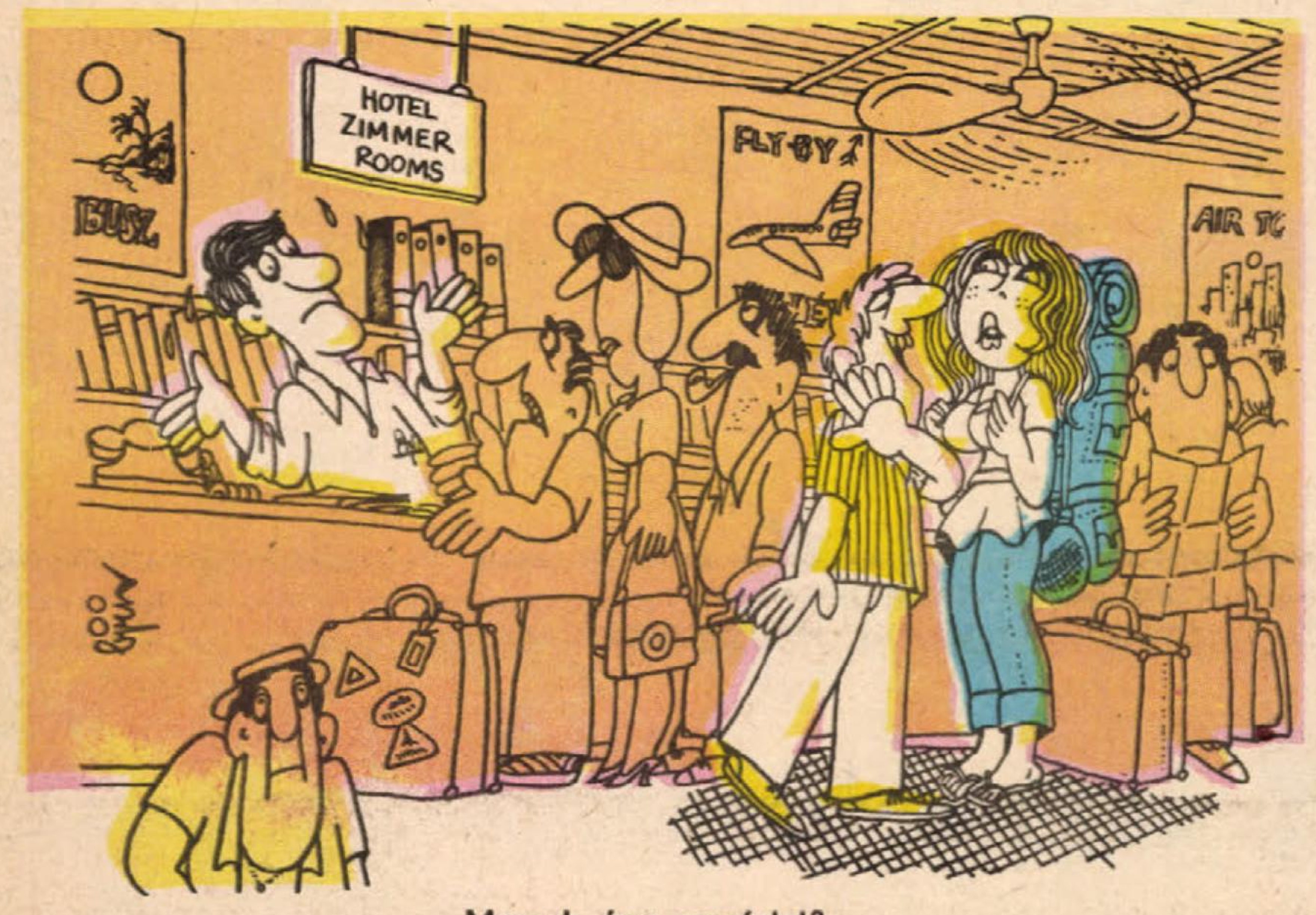
Egy szó, mint száz, hamarosan takarékos, bár kedélytelen emberekké váltak. Ekkor azonban a Takarékossági Központ sürgős jelzéssel új irányelvet küldött az Ellenőrnek.

„Minden szép, minden jó, de a Kovács-féle kísérleti telep már olyan minimálisra csökkentette a fogyasztását, hogy ez nem vezethet jóra, mert valljuk be őszintén, akkor mi ezen a mi hasznunk?!"

Az Ellenőr megértette az új irányelvet, és rávette Kovács urat, hogy kerül amibe kerül, szerezzen be néhány üveg vodkát. A pálinkát közösen megitták, így a Központnak is meglett a haszna, és még az ő kedélyük is megjavult. Jókedvükben talán még énekeltek is.

Azóta is boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Selmeczi Tibor

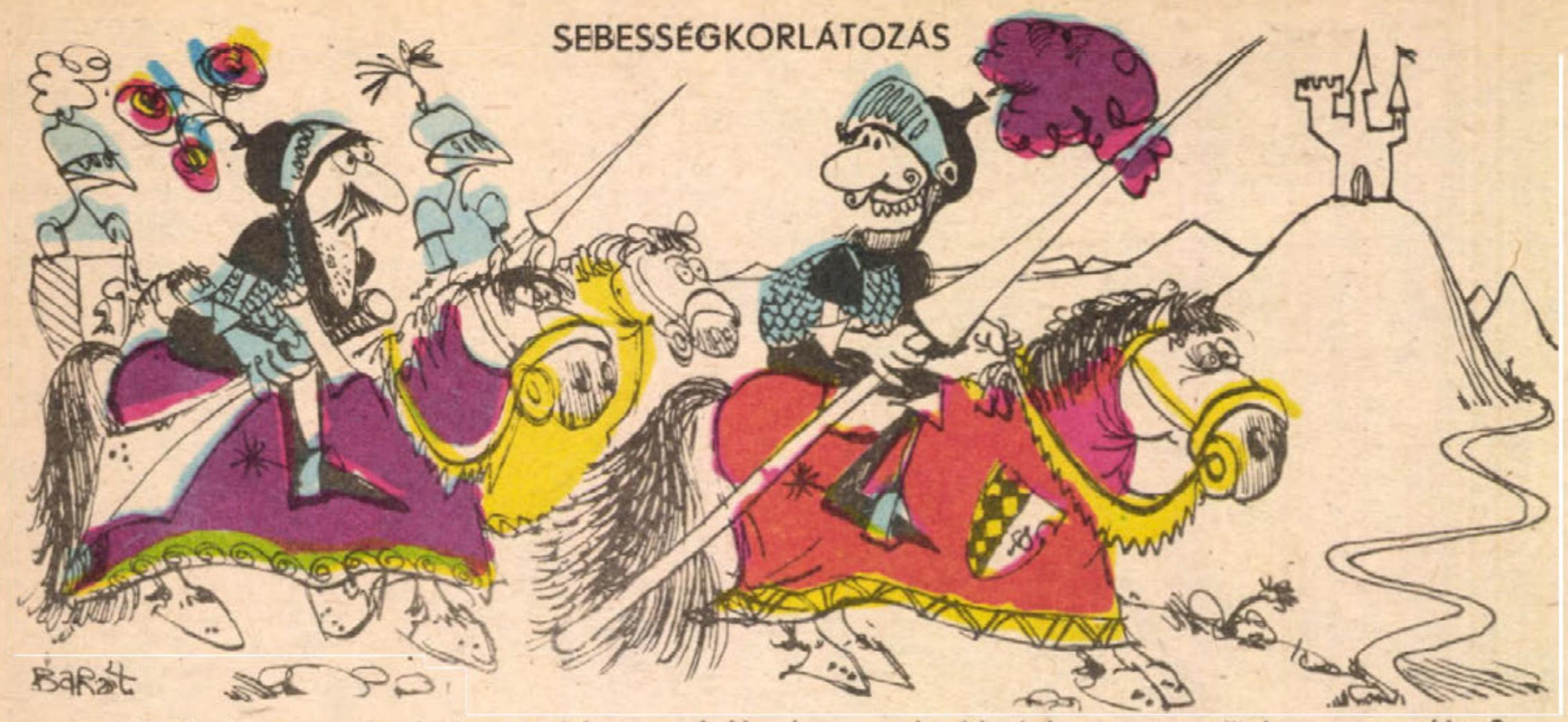

– Maszek ágy megfelel?

ABSZOLÚT JÓLÉT

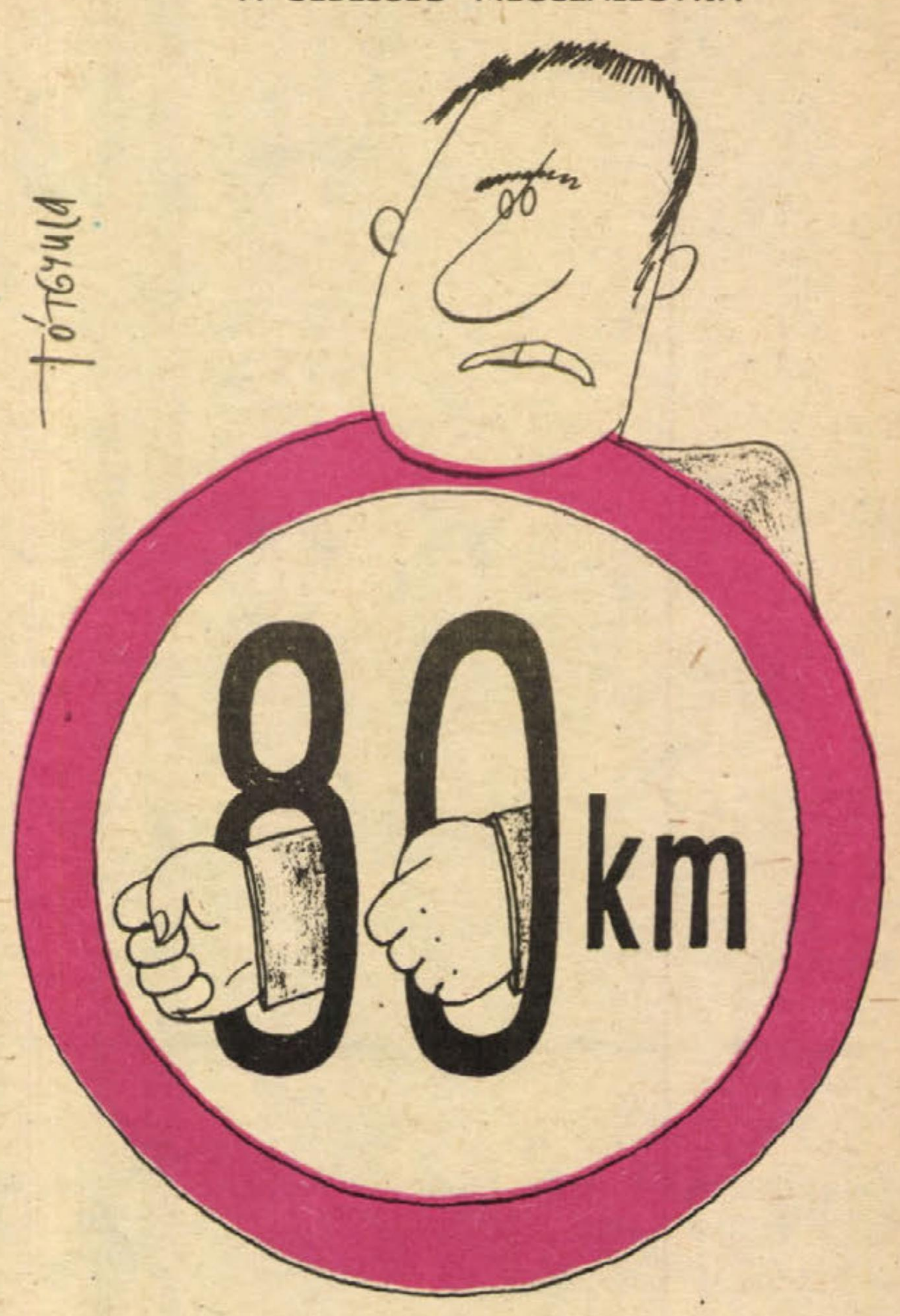
– Saját pékünk van!

SEBESSÉGKORLÁTOZÁS

– Tudod mennyivel kevesebbet zabál, ha csak lépésben megyünk a csatába?

A SEBESSÉG MEGSZÁLLOTTJA

LEVÉLVÁLTÁS A TETŐTÉR-BEÉPÍTÉSRŐL

Kedves Szerkesztő úr!

Elhatároztam, hogy hozzákezdek egy tetőtéri lakás építéséhez. Ebben járatos barátom tanácsára az Építési Tájékoztatási Központ terjesztési osztályához, Budapest, fordultam, hogy küldjék meg nekem a Lakás a tetőtérben című kiadványukat. Abból megtudom, mit kell tennem engedélyezési, építési és ezzel kapcsolatos mindenféle ügyben. Több mint két év telt el azóta, de többszöri kérésemre sem küldték meg a kiadványt. Vidéki nagyvárosban lakom, drágák a telkek, viszont van hely a tetőn az olcsóbb építkezéshez. Ezt a kiadványt talán csak a budapestieknek tartogatja a fent említett hivatal?

Kedves Olvasónk!

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy gyanúját dokumentumokkal igazoltan el tudom oszlatni. Egy vidéki olvasónk ugyanis az ön esetével szinte azonos módon jutott zsákutcába. Talán megnyugtatja, ha elmondom, hogyan. Első igényét a szóban forgó kiadványra 1977 szeptemberében adta postára. Már októberben 7-i keltezéssel az ide fotografált levelezőlap érkezett a megrendelőhöz:

1. Az alanti kiadványokra érkezett rendelésük vételét igazoljuk és ....1.... pld.-ban előjegyeztük. a Lakás a tetőtérben.c.kiadv.
2. A megrendelt kiadvány teljesen kifogyott, utánnyomás nem készül.
3. A megrendelt kiadvány jelenleg kifogyott, utánnyomás készül.
4. Utánnyomás bizonytalan.
5. Új kiadás előkészületben.
6. Megjelenés előreláthatólag: . . IV.[illegible] negyedév. . . . .

Építésügyi Tájékoztatási Központ Terjesztési O[illegible]

70398 osztályvezető csoportvezető

A megrendelő türelmesen várt, és a rövidség kedvéért én is kihagyok két évet. Ez év május 28-án kelt levelezőlapon a megrendelő boldogan olvashatta:

1. Az alanti kiadványokra érkezett rendelésük vételét igazoljuk és 1-1.... pld.-ban előjegyeztük.
Lakás a tetőtérben
Epitési 1x1
2. A megrendelt kiadvány teljesen kifogyott, utánnyomás nem készül.
3. A megrendelt kiadvány jelenleg kifogyott, utánnyomás készül.
4. Utánnyomás bizonytalan.
5. Új kiadás előkészületben. 79.I. félév
6. Megjelenés edlőreláthatólag: ....

80998 osztályvezető csoportvezető

Amikor ez a határidő is letelt, a makacs igénylő ismét megrendelte a kiadványt, hogy megtudja végre a titkot, miként építhet lakást a már általa kiszemelt tetőtérbe. 1979. augusztus 2-i keltezéssel tudatták vele, hogy az új kiadás előkészületben van, megjelenése előreláthatólag 1979. II. félév. A levlap lásd mint fent, de bizonyára ön is, más is elhiszi, hogy ez a dokument éppen úgy a birtokomban van, mint a másik kettő, amit fentebb bemutattam.

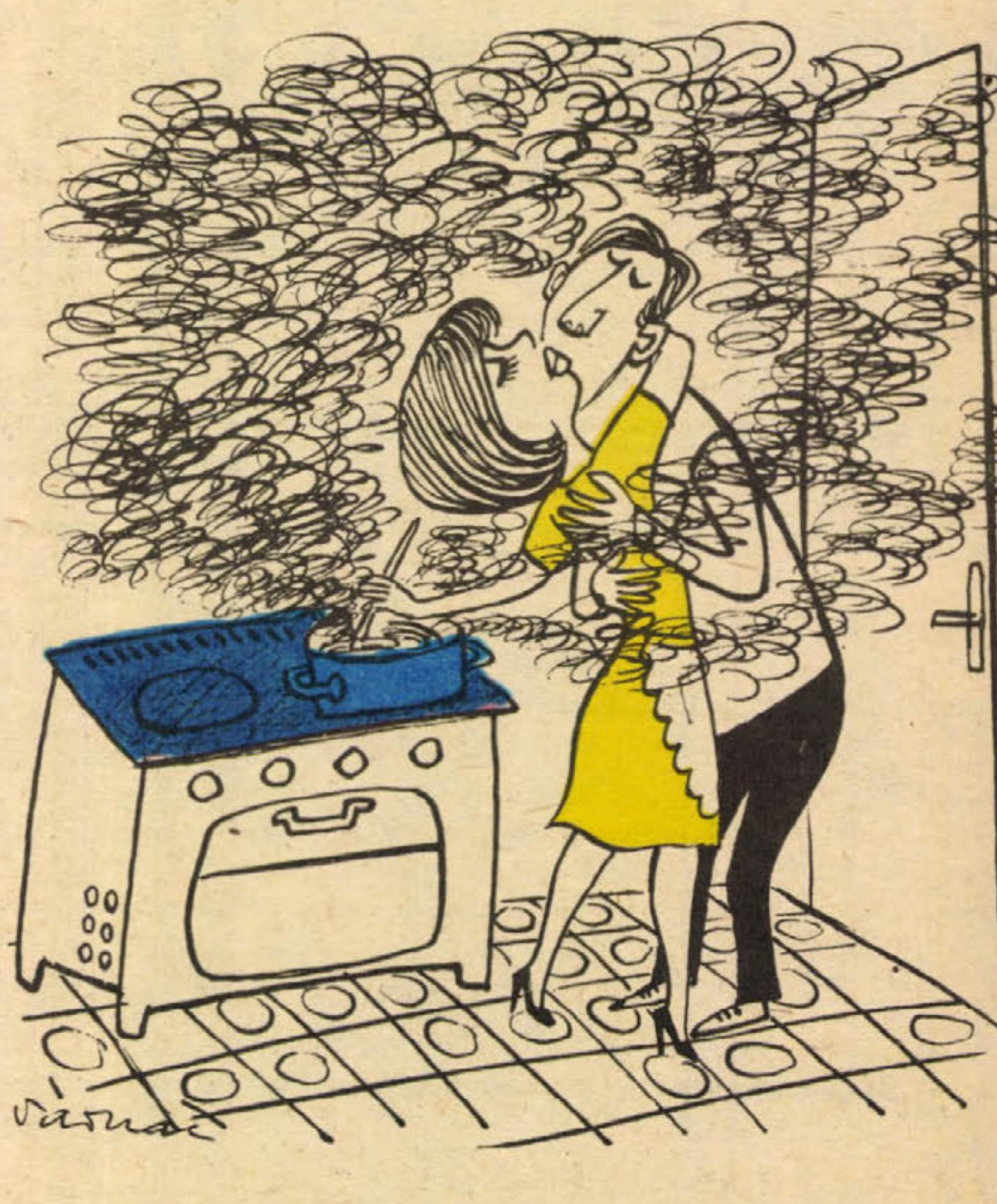
A felületes szemlélő mellékesnek véli, hogy vajon ez év második felében meg fog-e jelenni az ígért nyomtatvány vagy megint elodázzák egy esztendőre. Ez valóban teljesen mellékes. A lényeg az, hogy a terjesztési osztály mindenkor eleget tett válaszadási kötelezettségének és nem lépte túl az erre megszabott 30 napos határidőt. Nincs tehát megkülönböztetés a főváros és a vidék között, és ehhez képest jelentéktelen kérdés, hogy vajon miért nem készült el évek hosszú során át ez az egyszerű kiadvány?

Az a gyanúm, hogy a Népi Ellenőrzés című folyóirat *Van hely a tetőn?* címmel megírt háromoldalas cikke nem ok nélkül elemzi az emeletráépítés és a tetőtér-beépítés nehézségeit. Tisztázatlanok például ennek az építési formának az anyagi feltételei, problematikus az e célra adható OTP kölcsön összege, kevés vállalat vállalja a nagy összegű és vissza nem térülő anyagi ráfordítást a dolgozója javára. És egyéb más gyakorlati és módszerbeli megoldásról sem intézkedtek. Csak most a Fővárosi KNEB vizsgálata derítette fel mindezt és azt is, hogy az emeletráépítés, valamint a tetőtér-beépítés jelentősen különbözik egymástól, a pénzügyi feltételei is egészen mások. Az utóbbi mintegy fele az előbbinek.

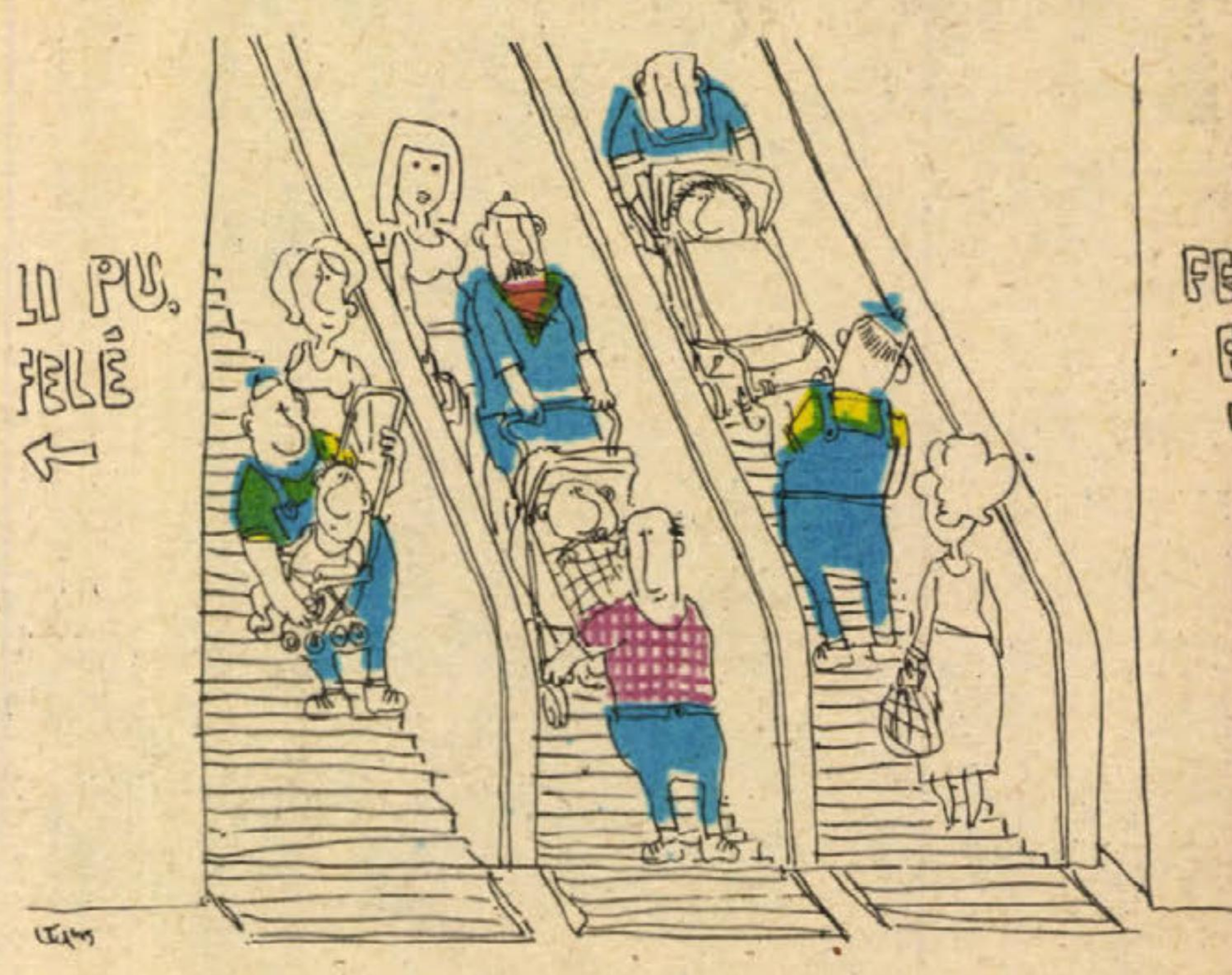
Mindezek nélkül hogyan is lehetett volna kinyomtatni Lakás a tetőtérben című kiadványt? Most azonban, évek elmúltával, a ráépítés módozatairól kidolgozzák azt a tervet, amelyet már 1976-ban részletesen el lehetett volna készíteni. A széles körű vizsgálat tapasztalatai alapján ugyanis a KNEB illetékes főosztálya máris kezdeményezte a megfelelő jogszabályok módosítását. Talán azért is, hogy végre megjelenhessen a Lakás a tetőtérben című kiadvány. Persze jobb későn, mint soha. Csak azt nem értem, miért kell nálunk mindehhez a KNEB?

Földes György

ÉGŐ SZERELEM

BRIGÁDVÁLLALÁS

A soknevű

— Jó napot kívánok.

A pszichiáter fel sem nézett, új kartont vett elő.

— Nevünk?

— Hát éppen ez az — mondta a fiatal hang. — Én vagyok a soknevű királyfi.

A pszichiáter felpillantott. Jóképű srác ült az asztal túlsó oldalán.

— Bocsánat, nem értettem világosan, kicsoda maga?

— Én vagyok a soknevű királyfi. Tetszik tudni, mint az az ürge a népmesében. Percenként másképpen nevezték, ekkora lett a feje és a végén már maga sem tudta, kicsoda is tulajdonképpen. Szóval tisztázni szeretném ezt a dolgot. A doktor úr bizonyára meg tudja mondani, ki vagyok én. Simlis briganti, betonba ágyazott sziklapillér, csokinudli, belevaló szuperfrájer, rút szibarita váz, vagy a haladás hajójának jótollú evezőlapátja?

— Egy pillanatra — mondta a pszichiáter és a fecskendőért nyúlt. — Egy kis szúrást fog érezni, attól majd megnyugszik.

— Nem vagyok én nyugtalan, sem részeg, sem őrült.

— Biztos?

— Fix.

— Mondja utánam: sárga bögre, görbe bögre...

— Sárga bögre, görbe bögre. Sárga bögre, görbe bögre. Sárgabögregörbebögre.

— Hm — mondta a pszichiáter.

— Hát akkor meséljen.

* * *

Szóval úgy volt — kezdte a srác —, hogy elosontunk valamenyien az építőtáborba. Melóztunk egy kicsit, hülyéskedtünk egy kicsit, megint melóztunk egy kicsit, megint hülyéskedtünk egy kicsit, már ahogy lenni szokott. Volt ott egy csomó körtefa, hát felmásztam, ledobtam pár szemet a srácoknak. Az utolsót már a téesz éjjeliőre kapta a szeme közé. Azt a balhét! Szóval nem spórolt a díszítő jelzőkkel a tag. Tőle tudtam meg, hogy simlis briganti vagyok és okvetlenül a bitón végzem. Na, ebbe bele is nyugodtam volna, mert mit tehet az ember. De két hét múlva, az utolsó tábortűznél a parancsnok elit szöveget lökött, hogy prímán melóztunk, ránk építeni lehet, mi vagyunk a jövő betonba ágyazott sziklapillérei. Nekem már nem stimmelt valami, mert az ember ugyebár vagyis simlis briganti, vagy sziklapillér. A kettő valahogy nem fér össze. Na, surranunk az állomásra, ott egy nyugatnémet busz az út mellett, totál lerobbanva, sipítozó agg mámikkal. Mit tehettünk, bedobtuk magunkat, elcígöltük az ő cuccukat is az állomásra. Én egy ötszázéves anyuét hurcoltam, nem győzött lelkendezni.

— Du bist mein braver Schokoladenudel — ezt mondta nekem és én már nem tudtam hol lakik az isten. Mert az ember ugye vagy briganti, vagy sziklapillér, vagy csokinudli. De ez még semmi. Mert itthon jön nekem az az ütődött Colos, hogy zűr van, építkeznek, de melós is alma, dohány is alma, szóval csinálni kéne valamit. Jó, kisettenkedek szombaton, fellökök pár talicska maltert, a Colos faterja pumpálja a jattomat és belevaló szuperfrájernak nevez.

Aztán jön a suli, beülünk az osztályba, zingölünk egy cseppet a viszontlátás örömére. Tetszik tudni az osztályindulót, hogy „Kaputokban farba rúgott valaki..." Egyszer csak becsetlik az osztályfőnökünk és nyomja, mint a ködkürtöt, hogy cudar élvhajhászok vagyunk, rút szibarita vázak, majd gondja lesz rá, hogy a fele se mehessen érettségire. Ezt követőleg leslatytyogunk az évnyitóra, a diri hinti a szép ünnepi sódert, hogy messzire jutunk majd az élet tengerén, mert mi vagyunk a haladás hajójának jótollú lapátja. Hát akkor tessék most megmondani, ki vagyok én tulajdonképpen? Simlis briganti, betonba ágyazott sziklapillér, csokinudli, belevaló szuperfrájer, szibarita váz, vagy a haladás hajójának jótollú lapátja?

A pszichiáter belenézett a srác személyi igazolványába.

— Ön kérem — mondta —, Zengő Géza tanuló.

— Ez biztos?

— Biztos.

— Áldja meg az isten — mondta a srác. — Már olyan ideges voltam.

* * *

A srác távoztával a pszichiáter papírt vett elő, tudományos cikkbe kezdett. „Ifjúságunk személyiségzavarai a postpubertás korában."

Az okok között a rock-muzsikát, a farmert és a Technokol márkájú gumiragasztót említette első helyen.

Holnap legyen a soknevű királyfi a ti vendégetek.

Peterdi Pál

Szilánkok

PECH

— Ezt a pechet! A vihar kidöntötte az utcánkban a fákat. Holnap én akartam kivágatni mindet.

REPÜLŐJEGY

— Kérek egy repülőjegyet.

— Hová?

— Teljesen mindegy. Imádom a repülőgépen felszolgált kosztot...

JAVASLAT

Ha már a tejet sem szállítják házhoz, legalább reggelenként egy tehenet állítanának a második emeleti lakásom elé.

DICSEKVÉS

— Az én kis feleségem takarékos asszony. Már sikerült összespórolnia a válási költségünk nagyobb részét.

MAGÁNY

— Nem tudna ajánlani egy kellemetlen szomszédot? Nincs kivel veszekednem.

ELÉGEDETLENSÉG

Mindenkinek megvan a maga baja. Én még ezt sem kaptam meg az élettől.

UNALOM

Ezt a nőt is unja valaki. De az unalomig vezető utat szívesen megtenném.

ÁLLATMESE

A bárány így szólt a tigrishez:

— Tűnj el a szemem elől, mert agyontaposlak a mancsommal.

A tigris elgondolkodott ekkora szemtelenség láttán, sejtvén, hogy a szemtelenség mögött bizonyára valami felsőbb összeköttetés rejlik. De ő mégis elharapta a bárány torkát, mert eszébe jutott, hogy neki is vannak felsőbb összeköttetései.

EGY SZÍNÉSZ

Szakállt növesztett, hogy ne ismerjék fel a rajongói, s most meg van sértődve, mert valóban nem ismerték fel.

HŰSÉG

— Itthagyod a jó állásod és a szép főbérleti lakásod?

— A fodrászom vidékre költözött. Képtelen vagyok nélküle élni.

JAVASLAT

Tiszteljük a kort minden emberben. Akárhány éves.

NŐGYÓGYÁSZNÁL

— Doktor úr, forduljon el, amíg felöltözöm.

FOCIHELYZET

— Új edzőt kapott a futballcsapatunk.

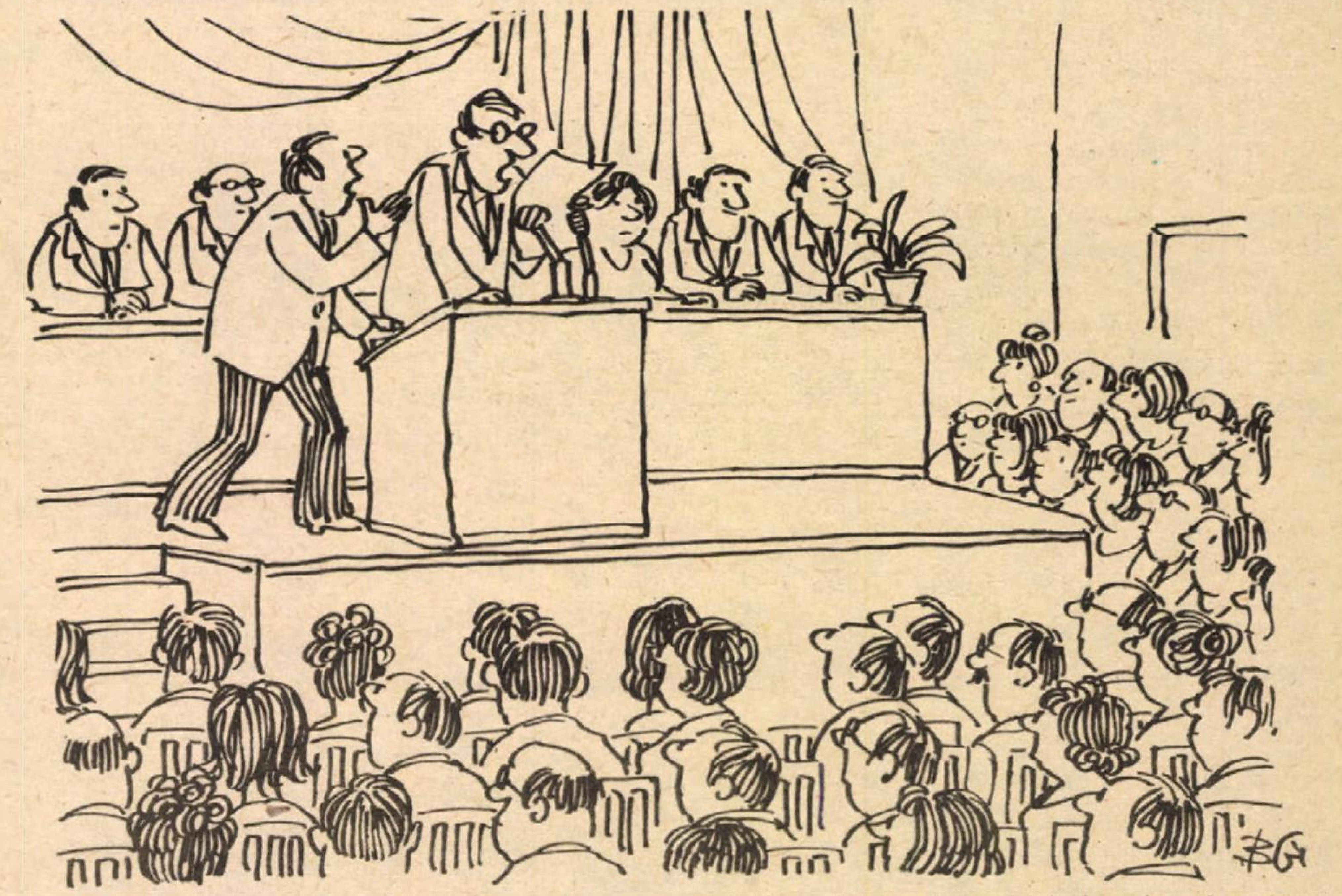
— S mi változott?

— Az edző személye.

ÖRÖM

Minket, mai középkorúakat szidnak a legkevesebben.

Galambos Szilveszter

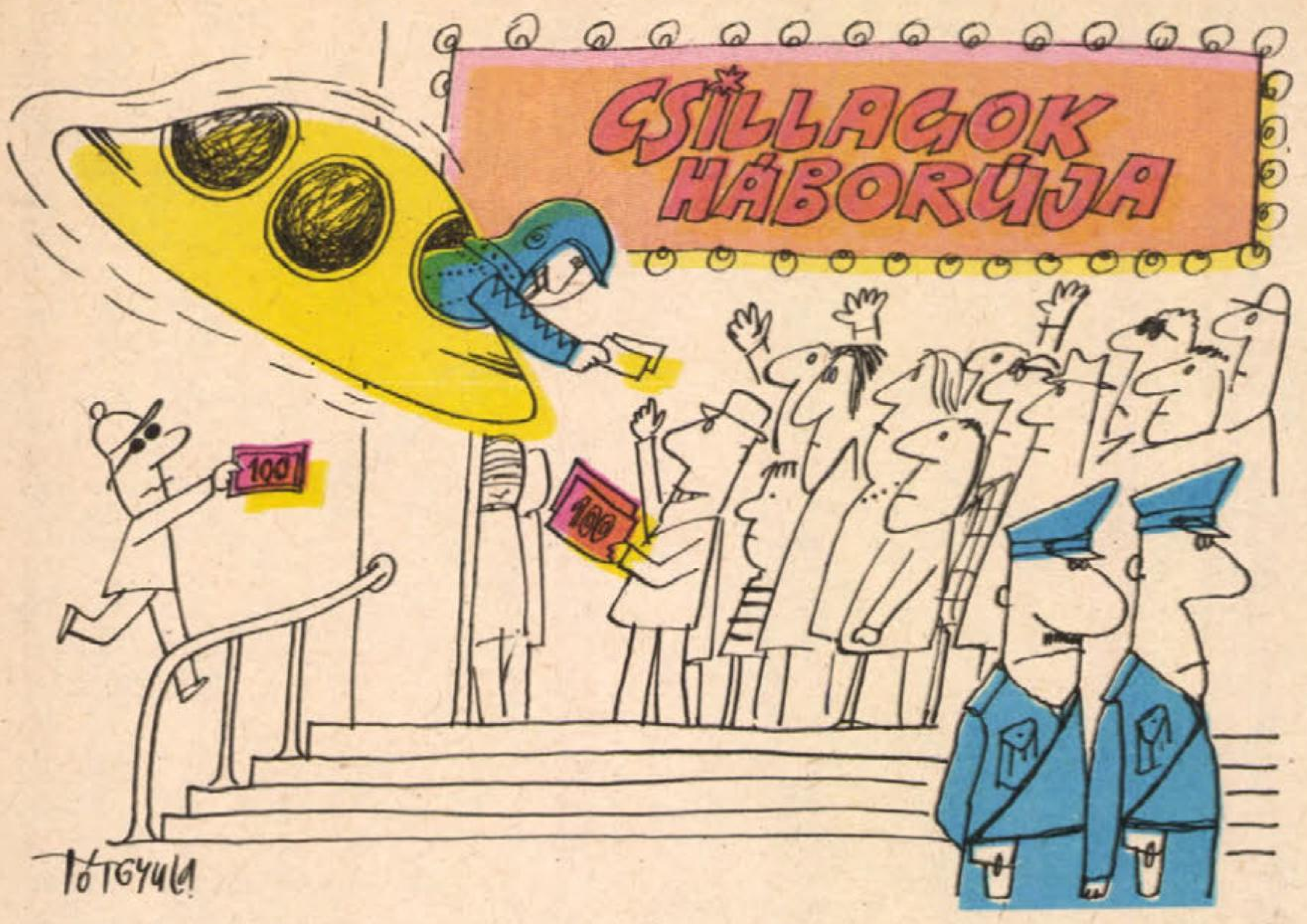

— A jövőben öntudatra, szorgalomra, munkafegyelemre lesz szükség. Ja, és nyersanyagra!

— Ti dramaturg nélkül veszekedtek?

STÍLUSOS JEGYÜZÉR

IDÉNYZÁRÁS

Betegágynál

Feleség: Szervusz, apukám, na hogy gyógyul a combnyaktörésed? Hoztam lecsós kolbászt, tejfeles bablevest és görögdinnyét. A mákos rétest majd Kati és a gyerekek fogják hozni. Itt van velem Jolánka néni, a többiek később jönnek!

Beteg: Csókolom, Jolánka néni!

Jolánka néni: Na, hogy vagy te gézengúz, hát miért estél le a létráról?!

Beteg: Adjatok egy papírzsebkendőt!

Jolánka néni: És mondd csak, Annikám, mi van Gézáékkal?!

Feleség: Telket vettek Almádiban...

Jolánka néni: És igaz, hogy Ibike teherbe esett?!

Feleség: Hát..., de már itt is van Kati, meg a gyerekek...

Kati: Először az orr-fül-gégészetre mentem. Micsoda fejetlenség van ebben a kórházban! Nem kaptam mákos rétest a büfében, csak sajtos pogácsát...

Jolánka néni: És te mit hallottál, Katikám, Ibikéről?

Beteg: Jaj, a gyerekek a lábamra ültek!

Kati: És hogy megnőttek, amióta utoljára láttad őket!

Beteg: Inkább meghíztak! Adjatok valami hosszú hegyeset, viszket a lábam a gipsz alatt!

Jolánka néni: Itt a kalaptűm...

Mr. Horváth: Szervusz, Béla! Egyenesen Omahából repültem ide a combnyaktörésed miatt. Ethel, a te Etelka keresztlányod jobbulást kíván, és kérdezi, hogy mit tudtok Ibikéről.

Jolánka néni: Én nem tudok semmit...

Mr. Horváth: Hoztam neked originál zeller ízű rágógumit. Ez most odakint sláger, ahogy ti mondjátok.

Beteg: Adjatok egy pohár vizet!

Kati: Megjött Bandi bácsi! Hogy tetszik lenni?

Jolánka néni: Szervusz Bandi, mi van a lumbágóddal?

Bandi bácsi: Mi van az Ibikével?

Feleség: Itt van Magdi és Jóska! Hát nem aranyos tőlük, Béla, hogy bejöttek hozzád a kórházba?!

Magdi: Csókolom, János bácsi, de régen nem láttuk egymást!

Mr. Horváth: Helló, Magdikám, milyen szép fejlett nő lett belőled!

Jóska: Nem jött haza tegnapelőtt éjjel! Hoztam neked, Béla, egy üveg konyakot...

Magdi: Éjjel-nappal iszik!

Beteg: Megkóstolnám a görögdinnyét!

Feleség: Ne itt veszekedjetek, Magdikám!

Jolánka néni: Hadd csinálják, olyan aranyosak! Persze, ezt a szegény Ibikét nagyon sajnálom!

Magdi: Miért, mi van vele?!

Jóska: Szervusz, Feri!

Feri: Szervusztok, csókolom a kezeteket! Tegnap karamboloztam!

Feleség: Jézusom!

Feri: Az Erzsi miatt volt minden!...

Gyerekek: Anyu, pisilni kell!

Kati: Ti csak magatokkal törődtök! Hát nem látjátok, hogy szegény Béla bácsinak eltörött a lába!

Jolánka néni: És Ottó miért nem jött be?

Kati: Mert megint horgászni ment az a disznó!

Feleség: Ne bántsd az öcsémet!

Mr. Horváth: Hoztam neki is egy golyóstollat!

Jolánka néni: Szegény Ibike!

Bandi bácsi: És hogy éltek odakint, János?!

Nővér: Elnézést kérünk a kedves hozzátartozóktól, de a látogatási idő lejárt!

Feri: Na, akkor menjünk!

Beteg: Hé, várjatok! Most már engem is érdekel, hogy van az Ibike!?

Nővér: Csak nyugalom, kedves beteg, meghoztam a dilibogyókat!

Tormai László

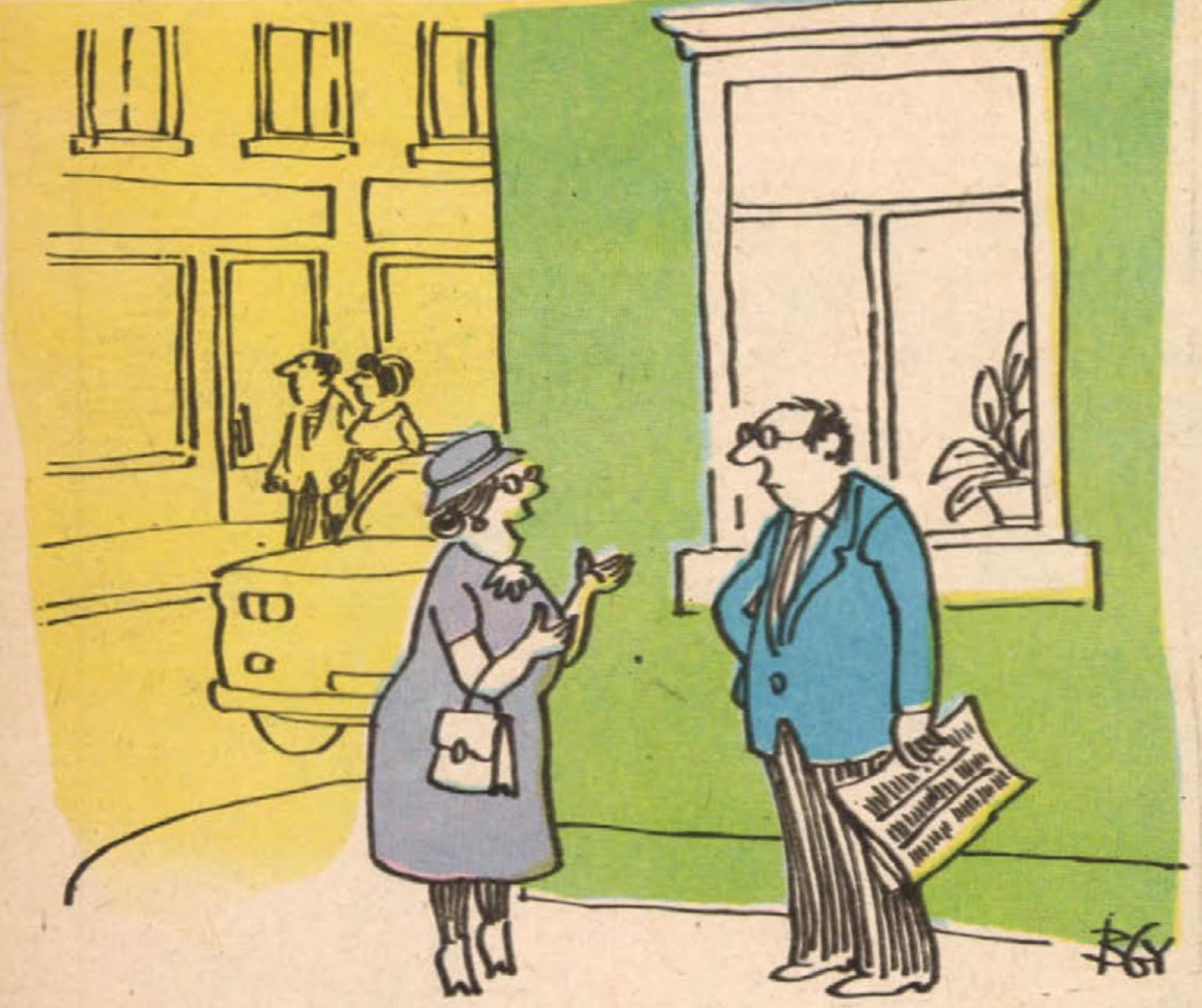

– Mi sosem csinalunk nagy ügyet a nyaralásból, elmegyünk valamelyik bányatóba fuldokolni...

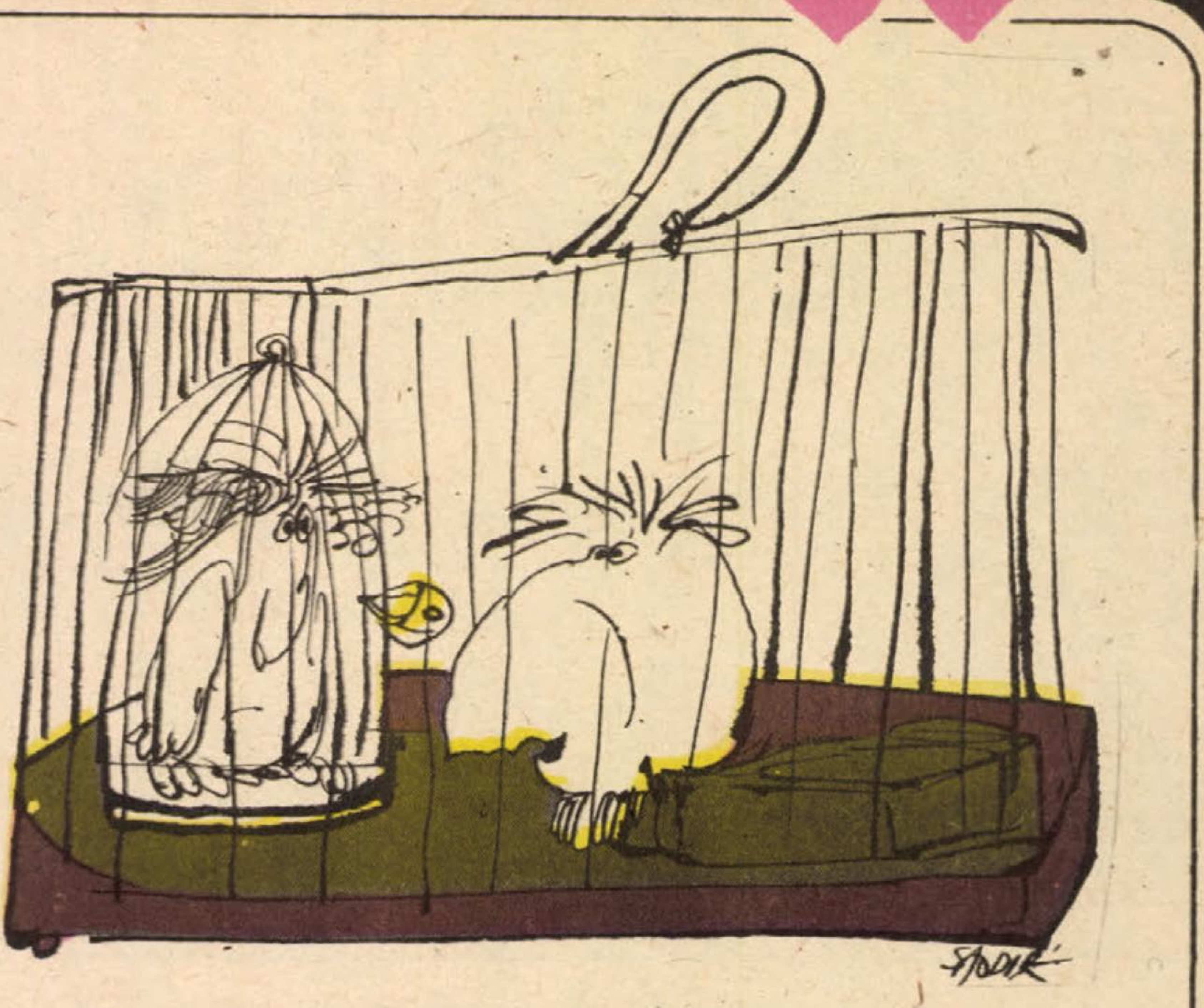

– Mi már csak a vizet merjük pazarolni, az még olcsó.

VILMA NÉNI

– Először a világpiaci árakhoz igazodunk, azután jönnek majd a világpiaci bérek!

– Ja, és elfelejtettem mondani, hogy féltékeny is vagyok...

STRÉBEREK

AKTUÁLIS FALVÉDŐ

SZÓSZÖCSKÉK

Vettem egy tégely Apolló borotvahabot. Csak otthon, a fedőkupak eltávolítása után láttam, hogy a fehér nyomógomb nem illeszkedik rendesen, ide-oda billeg, s még véletlenül sem hozható olyan állapotba, melyben kipermetezné a tégely tartalmát.

No, persze, a magyar ipar! — gondoltam dühösen. — Meg a magyar minőségellenőrzés! Csoda-e, ha ott tartunk, ahol tartunk?

Aztán rájöttem: igazságtalan vagyok. Miért is kell mindig rosszat feltételezném? Másról lehet szó. Hát persze! Szándékosan gyártjuk hibásra a freonos termékeket, hogy ezzel is óvjuk a földünket körülvevő, életfontosságú ózonpajzsot, melynek védelmében annyi cikk íródik! Úgy bizony! És mindeddig mi, magyarok vagyunk talán az egyetlenek, akik ezért íme, már teszünk is valamit!

Hogy akkor miért árulják boltjaink mégis a permetszórókat? Egyszerű: mert a bevétel, az ugyebár mégiscsak bevétel. S mint tudjuk, leginkább a bevétel az, amely erősíti a szabályt.

*

Orkánszerű vihar a Balatonon. Emeletes hullámok vágtatnak, népzenészgyerekek potyognak a koromszín égből. Aki könnyelműen a tóra merészkedett, rajtaveszthet. S íme, a lellei mólón hol a viharkosár? *Középen.*

Csodálatos, napfényes idő a Balatonon. Sehol egy felhő. Vitorlások ringnak a tó vizén. Béke, csönd, kellemes, száraz meleg. Napok óta nem lőtték fel nem hogy a vörös, de még a sárga jelzőpetárdát sem. S íme, a lellei mólón hol a viharkosár? *Fönt.*

A dolog komolyabb oldalával ehelyütt nem áll szándékomban foglalkozni; kiki tetszése szerint fel- vagy levonhatja a tanulságot, mint egy viharkosarat, még a közbiztonsági szervek is, ha nagyon akarják. Csak az új balatoni közmondásról kívánok hírt adni: *„Nem kell ernyő, fönn a kas."*

Egyébként ne tessék azt hinni, hogy a lóugrásszerű viharjelzés trehányság szüleménye. Nem. Sokkal inkább egyik eklatáns megnyilvánulása a külföldiek által annyiszor megcsodált magyar fekete humornak.

Még egyszer Balaton.

Az Európai Gyermektalálkozó záróünnepsége Zánkán. A tévé kamerája végigpásztáz a gyermekseregen, mely éppen csak átsejlik a szúnyogok felhője mögött. Nem is baj, mert a jövendőnek a képen látható felnőttei olyanok, mintha Európa valamennyi zugából külön kiválogatták volna a súlyosan idegsokkos kisfiúkat-kislányokat: lengyel, bolgár, litván, bjelorusz, román gyerekek rángatóznak, kapkodják fejüket, csapkodják térdüket, tarkójukat. A zászlótartó legénykék a zászlórúddal vakarják véresre a bokájukat. A felnőtt „pajtások" rezgőcsárdást járnak, talpraverőset. Mozgalmas tabló.

Az ünnepélyes zárórángatózást tűzijáték követi. A petárdák számban meg sem közelítik a szúnyogokat, de kétségkívül fényesebbek, és kevésbé viszketnek. Hogy mibe kerültek? Fogalmam sincs. Mindenesetre az az érzésem, hogy jó néhány szúnyogirtás kitellett volna az árukból Zánkán.

*

Nincs egy hely, hol megpihenhetnék,
Nincs egy lány, kit megölelhetnék
— visítja panaszosan a popdalnok, s szavai óriási visszhangra találnak a súlyos, kétoldali kéglihiányban szenvedő ifjúság erőtől duzzadó rétegeiben. Szívükből szól a dal: valaki végre kimondta, mi is nyomja a jonhuk. S íme bizonyság, magyarok, hogy az ifjúság türelmetlenkedésének egy meleg ágy hiánya az egyik melegágya. Szó, ami szó, egy egész nemzedék jár ebben a cipőben.

Kivéve persze a panaszosan visító énekest, akit társaival együtt egész fürtnyi tinike vár naponta a Vörösmarty tér nevezetes epedőpadján, remélve, hogy ma őket viszi el meseautóján az ifjúság balsorsáról zengő valamelyik proteszkobzos egy proteszt nélküli enbéegyes fordulóra.

Mert azoknak, akik sanyarú sorsukon siránkoznak, éppen e dalos siráimok révén telik arra, aminek hiányát oly szívszaggatóan panaszolják. Amiből kitetszik, hogy nincs az az emberi nyomorúság, amiből ne származnék haszon.

Másoknak.

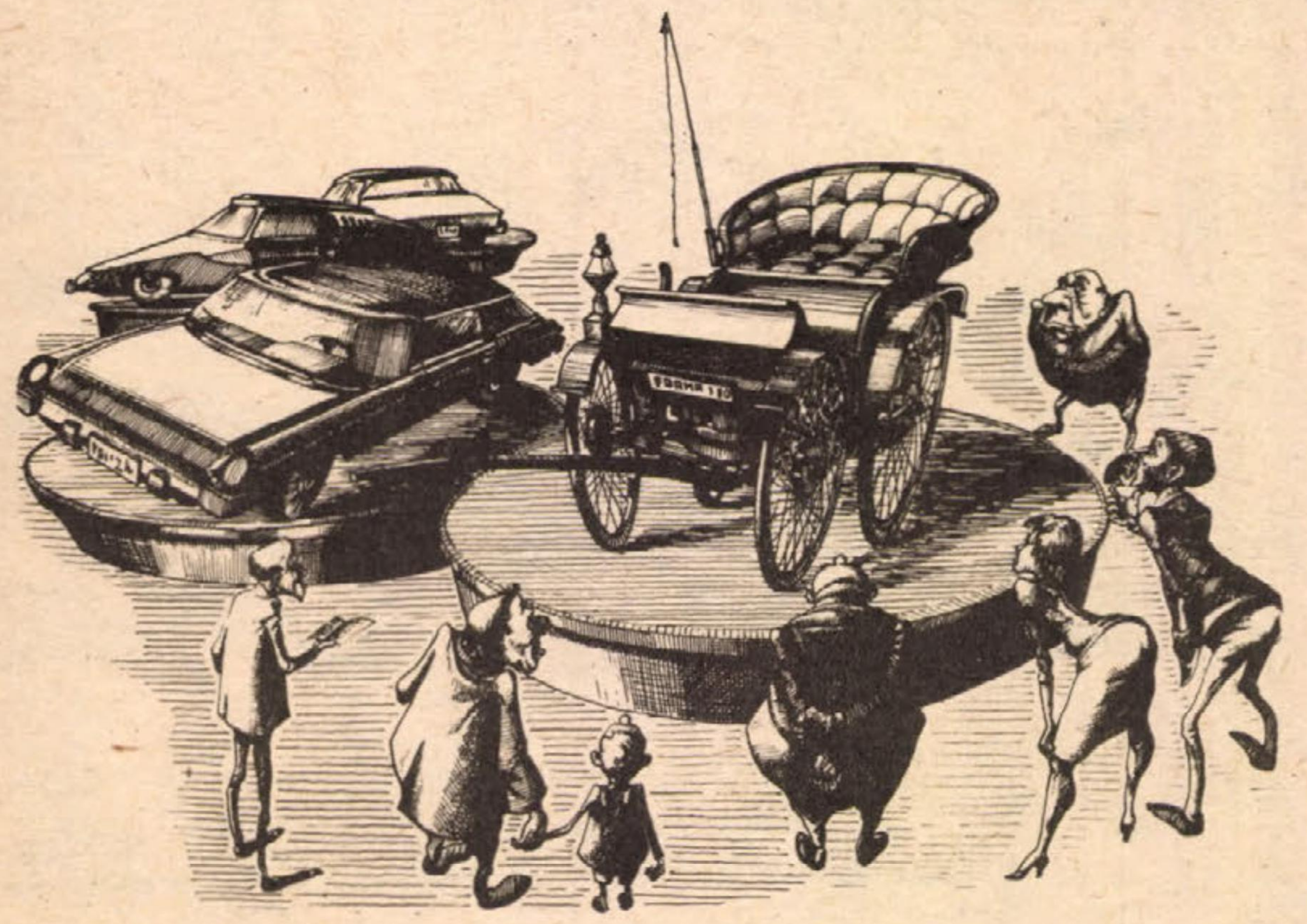
Timár György

KÉNYES KÉRDÉS

– Mohamed haladó volt?

AUTÓSZALON

KÜLÖNÖS N

Hogy különös volt ez a nyáréjszaka, még talán annál is különösebb, amiről nagy költőnk verse szólt, még nem tudtam, amikor a város felé közeledtem. Csak tompa zúgást hallottam a levegőből, mintha nagyon magasan repülőgépek húznának el, aztán vékony porfelhő szitált a városra, akár télen a havas dara, de annál is finomabb, szabad szemmel alig látható. A tünemény hamar tova lett, nem sokat törtem rajta a fejem, időjárásbeli szokatlanságokon ma már senki nem akad fenn. Hazaértem, nyugovóra tértem és másnap — feledve a furcsa természeti jelenséget — siettem a dolgomra.

Hamar észre kellett vennem, hogy ezzel a várossal VALAMI TÖRTÉNT. A busz éppen indulni akart, már nem értem volna el. A vezető azonban kinyitotta az első ajtót és bátorító mozdulatot tett. Hálásan megköszöntem. Így válaszolt:

— Semmiség, uram, ennyivel tartozunk embertársainknak...

Élesen akartam replikázni, mert gúnyt gyanítottam szavai mögött. Zavaromban rátapostam egy hölgy lábára, de nagyon. Legott sündisznóállásba helyezkedtem, várva a rámzúdúló szemrehányásokat. Útitársnőm azonban rámmosolygott:

— Elnézést, úgy látszik, nagyon elterpeszkedtem...

Most már szorongás fogott el. Ma mindenki a BOLONDJÁT JÁRATJA velem. Igyekeztem gyorsan leszállni, beugrottam megszokott kávézómba egy feketére. Itt minden olyan otthonos, nem érhet meglepetés. Irénke ott állt a gép mögött, mint mindennap. Amikor a kétforintossal bélelt blokkot átnyújtottam neki, csodálkozó arccal mutatta fel a pénzdarabot:

— Ez meg micsoda? Ma nagyon szórakozottak a vendégek!

Még meg sem kóstoltam a kávét, már az illatától dobogni kezdett a szívem. Felhörpintettem. Mennyei íze volt. Pulzusszámom felugrott, pupilláim kitágultak. Úgy látszik, Irénke is észrevett valamit, aggodalmasan hajolt felém:

— Nem ízlett? Ha gyöngének találja főzök másikat...

Riadtan menekültem kifelé, mert akkor már sejtettem, itt ma MINDENKI MEGŐRÜLT. Úgy viselkednek, ahogy NEM SZOKÁS.

Utam a házkezelőségre vezetett a parkettázás ügyében benyújtott, kapacitáshiány miatt többszörösen elutasított kérvényem ügyében. A

gyomrom táján azt az enyhe nyomást éreztem, amivel vegetatív idegrendszerem a házkezelőségi, jelesül parkettázási ügyekre szokott reagálni. A fiatal hölgy, aki a múltkor kérésemet hallgatva idült süketnémának mutatkozott, most széles mozdulattal hellyel kínált:

— Oh, a kedves bérlő... Nincs a legjobb színben a kedves bérlő... Talán nem érzi magát otthonosan bérleményünkben a kedves bérlő?

Olyasfélét morogtam, hogy a kedves bérlő, meg a kedves bérlemény is jól érzi magát, hanem a parketta nincs a legjobb színben, ugyanis teljesen elfeketedett, elkorhadt, hepehupás és nyikorog.

A hölgy elkomorodott:

— Még mindig nem történt meg az átrakás? Igen-igen szégyellem magas és a háztulajdonos nevében szíves elnézését kérem. Máris intézkedni fogok...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy útonálló pisztolyával feltartóztat egy járókelőt, és a pénzét követeli. Az átnyújtja a nála levő összeget, és közben félénken megkérdi:

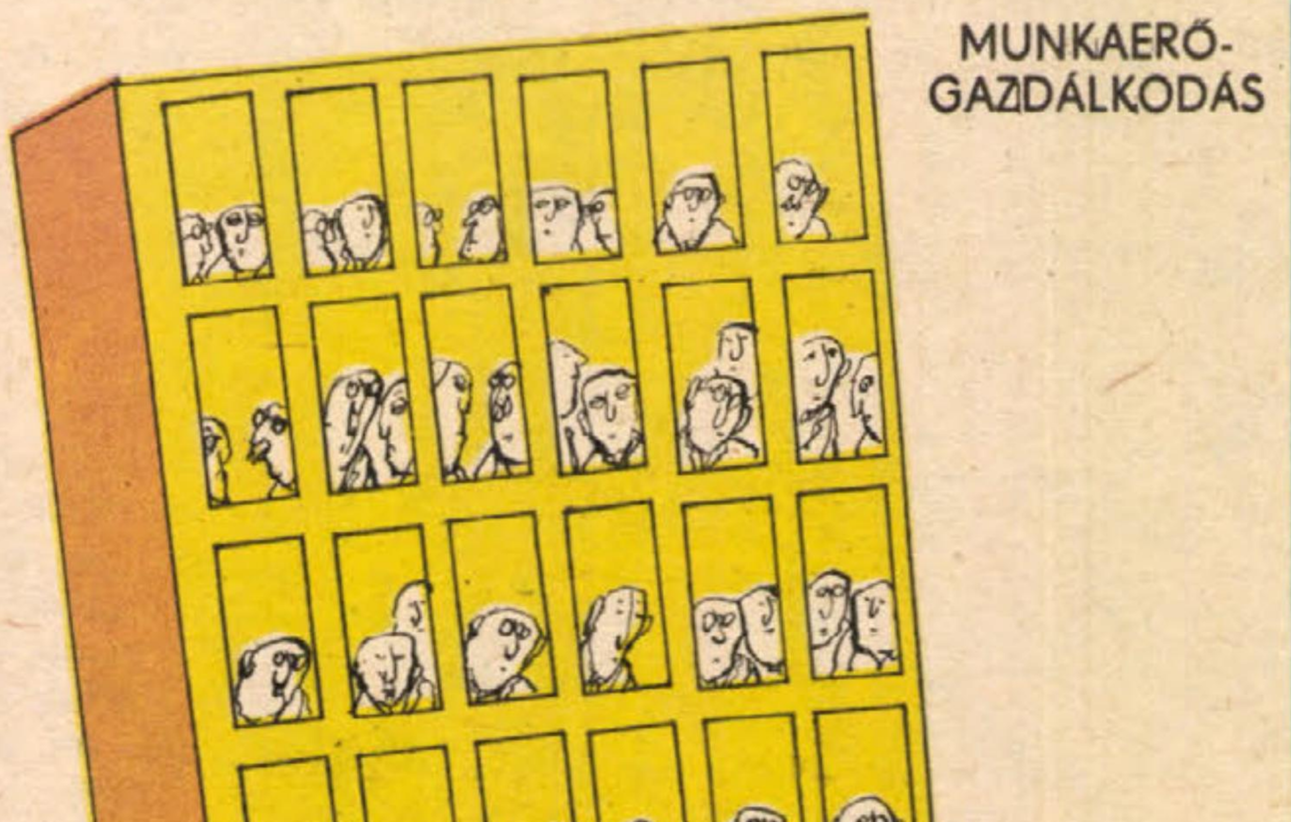
— Nem tudna adni egy elismervényt?... Tudja, a feleségem miatt...

*

— Két hete elhoztam az öltönyömet, hogy tüntessenek el belőle egy kávéfoltot.

— Elkészült. Az egész öltönyt leöntöttük kávéval, így nem látszik a folt.

MUNKAERŐ-GAZDÁLKODÁS

YÁRÉJSZAKA

Miközben intézkedett gyanakodva méregettem. Mit akarhat ez tőlem? Megmondta.

— Tekintve, hogy Önnek a késedelemmel kárt okoztunk, kérem, fáradjon a kasszához, vegye fel a kényelmetlenségi díjat. Tudom, hogy ez nem jelent tökéletes kárpótlást, mégis kérjük, ne neheztеljen ránk jobban, mint amennyire megérdemeljük...

Átvettem a cédulát, mint a holdkóros, kihátráltam a szobából.

Belecsíptem az altestembe, hogy ÉBREN VAGYOK-E, aztán megindultam a pénztárba, az utalvánnyal. Felmutattam a személyi igazolványomat.

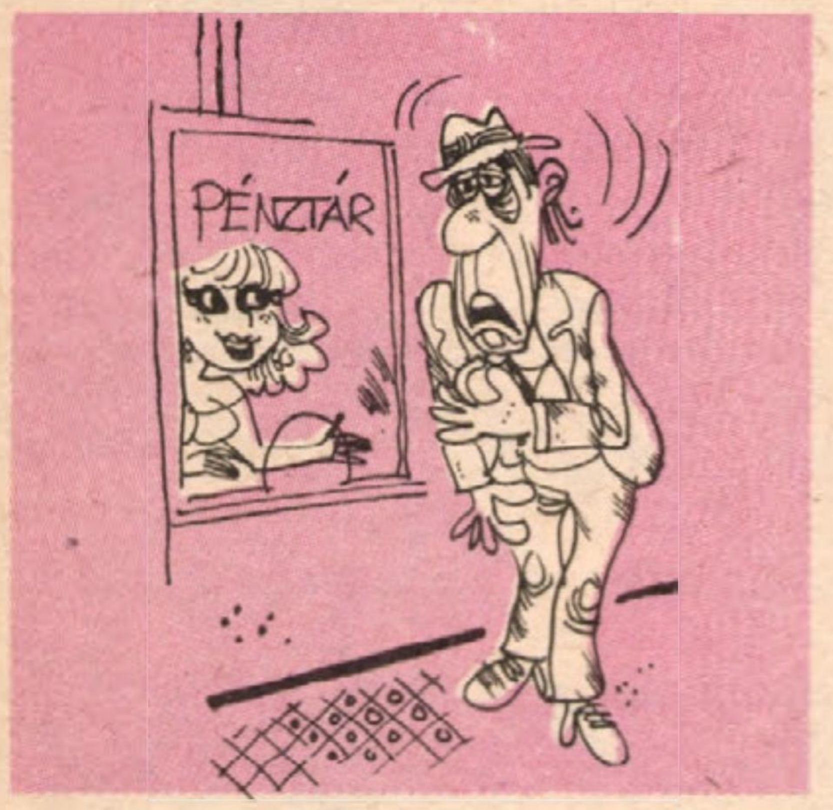
A pénztárosnő értetlenül nézett rám:

— Minek a személyi?

Zavartan motyogtam: — Hogy igazoljam én — én vagyok?

A hölgy nevetett — de nem bántón, inkább engesztelőn:

— Azt úgyis tudjuk, hogy Ön —

Ön, mert ha Ön nem Ön lenne, akkor más lenne. Az a más viszont nem Ön lenne, Ön tehát nem lehetne más...

Ez az okfejtés megdöbbentett. Teljesen eltért a megszokott és számomra teljesen elfogadott gyakorlattól. MI ÜTÖTT EZEKBE? Itt valami járvány tört ki, aminek az egyik ijesztő tünete, hogy BÍZNAK BENNEM.

*

A délutáni lapokban rövid közlemény jelent meg az utolsó oldalon. Arról volt benne szó, hogy az elmúlt éjjel idegen égitestről származó objektumok jelentek meg a légtérben. A titokzatos szerkezetekről valószínűleg a szóban forgó égitest altalajából származó vulkanikus port permeteztek az éterbe. Az anyag kifejezetten káros hatóanyagokat nem tartalmaz, de a központi idegrendszerben bizonyos elváltozásokat okoz, amelyek szokatlan reakciókat válthatnak ki a fertőzött személyekből. A hatóságok kérik az állampolgárokat, hogy őrizzék meg nyugalmukat. Immunológusok szerint a kozmikus vírus rövid ideig hat, nem hagy maradandó nyomot.

Nem is hagyott. Másnap reggel a busz ajtaja becsapódott előttem. Egy nő, akit könyökömmel meglöktem, fejbe vágott a szatyrával. Irénke zsebre dugta a kemény blokkot a vizes löttyért, a házkezelőség értesítette, hogy a parkettát csináltassam meg a saját költségemen, 2087-ig havi 12 forintos részletekben lelakhatom.

Fellélegeztem. Könnyű megnyugvás áradt szét bennem: AZ ÉLET VISSZATÉRT A RÉGI KERÉKVÁGÁSBA.

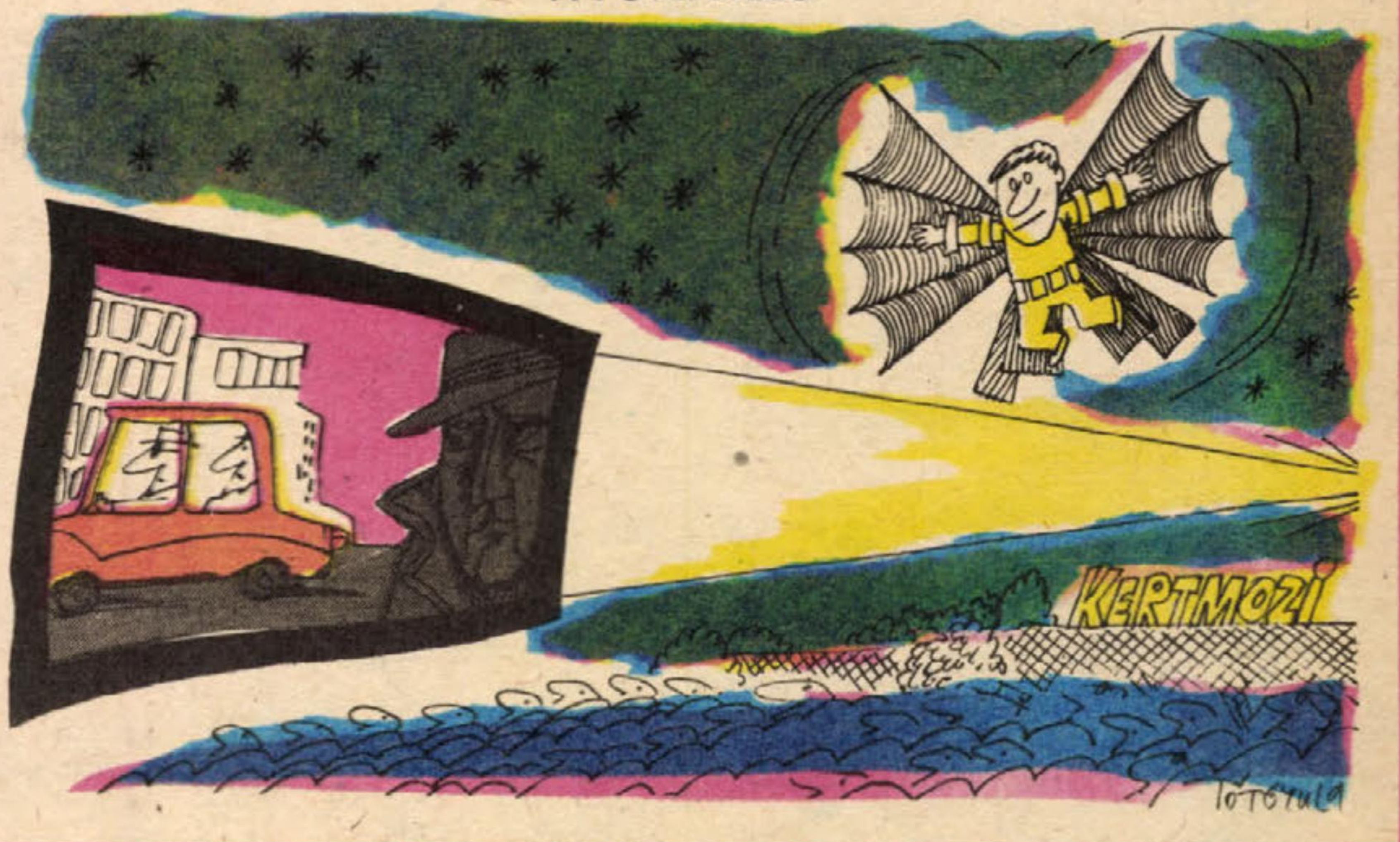
Kinéztem az ablakon. Apró porszemcsék hullottak alá a levegőből, megültek az ablakpárkányokon, az autók tetején. Jó volt tudni, hogy ez már nem kozmikus por, hanem korom.

Novobáczky Sándor

— Hagyd szegényt, most jött meg szabadságról és nagyon ki van merülve...

A POTYANÉZŐ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mondd, a te főnököd nagyon elfoglalt ember?
— De még mennyire, drágám.
— És mivel van úgy elfoglalva?
— Velem, édesem.

— Nem gondolod, Gizi, hogy mégis csak túlzás minden kirakat előtt megállni?
— Ha csak ez a baj, én be is mehetek...

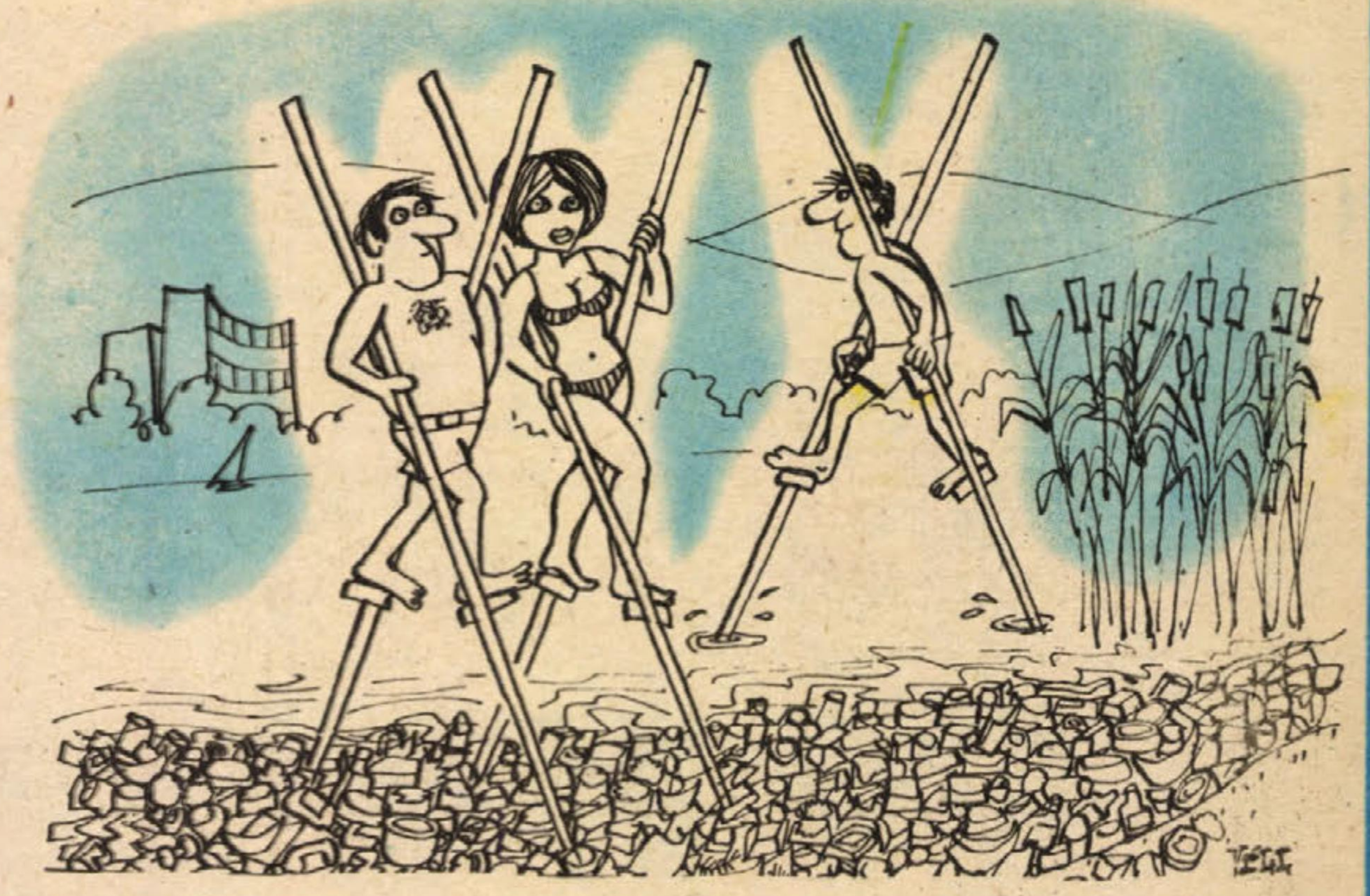
*

A korosodó lord mondja a csinos színésznőnek, akit előzőleg meztelenül látott a színpadon:
— Bárcsak húsz évvel idősebb lennék!
— Talán húsz évvel fiatalabb, lordom?
— Nem. Idősebb, kedvesem. Hogy minden mindegy legyen amikor a művésznőt nézem!

KÁLVÁRIA

HÉTVÉGE AZ ÜDÜLŐBEN

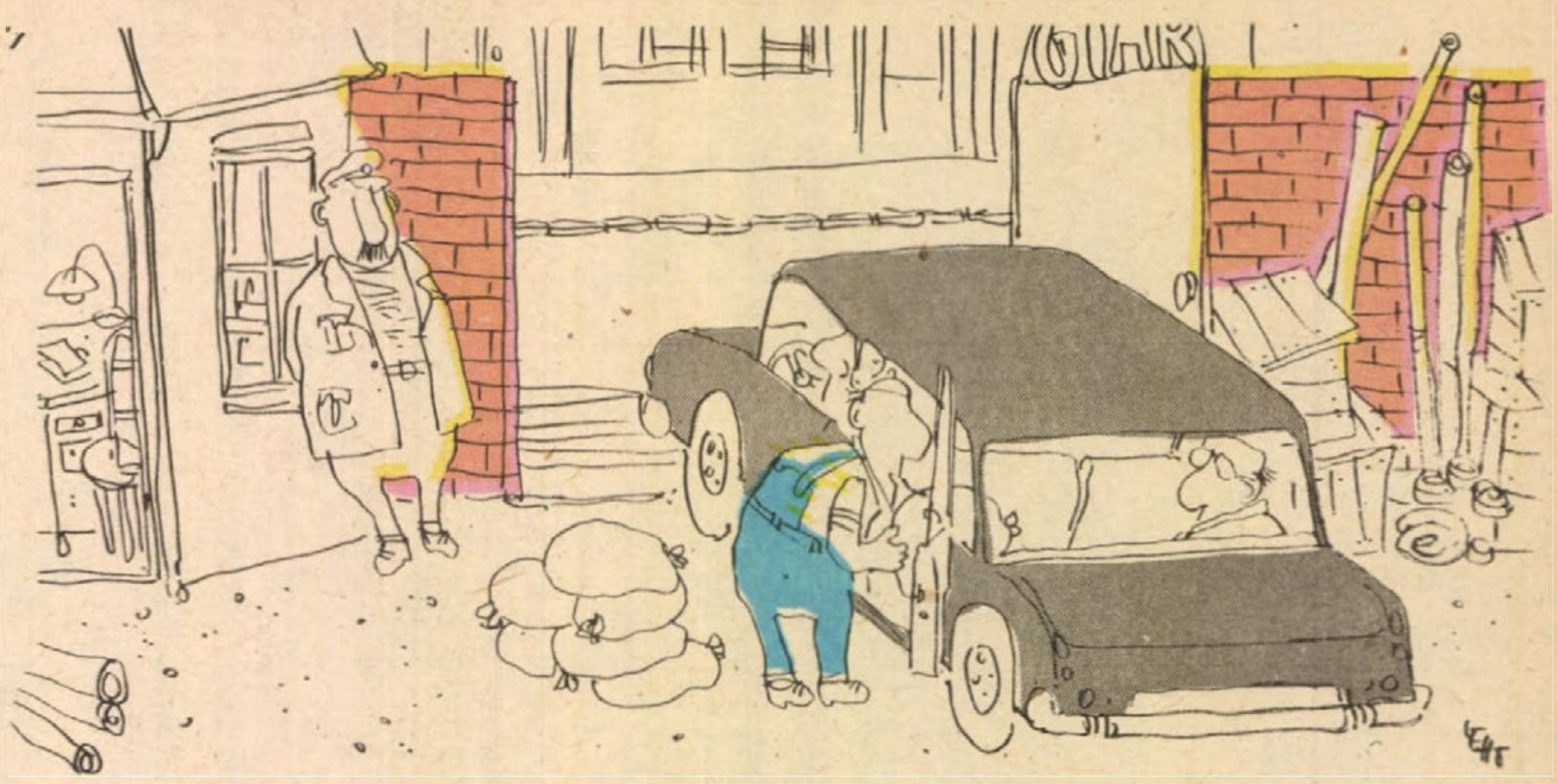

MÁRTIROK ÚTJA

– Kezit csókolom, újra itt vagyunk!

ENERGIATAKARÉKOSSÁG

– Látom, van még hely, igazgató kartárs! Nem vinnék el az építkezésre ezt a pár zsák cementet?

FORMABONTÁS

– Amióta egy-egy néző is részt vehet a lakomán, mindig telt ház van!

AMI JÁR, AZ JÁR

Csak úgy firkálgatok

ABC

Most láttam először a siófoki új vásárcsarnokot. Korszerű, modern, higiénikus, kényelmes, mi szépet mondjak még el róla? A vásárcsarnok végében jókora ABC-áruház is van, a vevők tódulnak befelé, majd megtorpannak. A bejárati részen, mint két arkangyal, ha nem is lángpallossal, mindenesetre zord komolysággal két ifjú őrködik, hogy be ne lépjen valaki kosár nélkül. A kosarak a kijárati részen, tíztizenöt méternyire találhatók. A vevők tanácstalanul mászkálnak, kutatnak, a kilépők kezéből szerzik a drótkosarakat. A két ifjú nézi őket, eszükbe se jut, hogy egyikük összeszedhetné a kosarakat, a belépők kezeügyébe rakhatná, hogy nekik kellene ugrálniok és hajlonganiok, hogy nem ők az őrség, parancsnokság, ellenőrzés, fölöttes szerv, hogy nekik kellene a belépő vevőt kiszolgálniok, sőt istenments, esetleg még köszönni is.

Nem is vásároltam semmit.

ŐSZIBARACK

Gyönyörű őszibarack az egyik téesz árudájában. Kilométeres sor áll. Rengeteg német turista a sorban. Ekkor a másik oldalról, ravasz nevetéssel beszemtelenkedik egy alaposan felékszerezett, öreg nő. A sorállók méltatlankodva kiabálnak rá magyarul is, németül is. Nem ott a sor vége, mit tolakszik, szégyellje magát, volt magának nevelése? Nem látja, hogy mindenki más tudja a rendet? A nő rá se hederít, elszántan nyújtogatja a tíz forintját, életkérdés neki a három perc előny, eltűri, hogy becsületét és tisztességét kétségbevonják, más már elvörösödve elkotródna. De úgy látszik halálos betegnek viszi a gyümölcsöt, megy a repülőgépe, nem ért se németül se magyarul, adjátok már neki oda azt a három barackot, talán szomjan hal, rohanni akar vele... Meg is kapja soron kívül a zacskó gyümölcsöt, vidáman odainteget két másik német turistának a sorba, jó, várok rátok, ráérünk még strandra menni, addig elnézegetem a kirakatokat...

REMÉNYTELEN

A tejesnél rámköszön egy szomszédasszony.

— Jó reggelt, régen nem láttam, mondtam is a férjemnek, hogy biztosan utazni tetszik.

— Itthon voltam, csak sokkal korábban megyek el hazulról minden reggel.

— Bizony, az a szép. Amikor fiatalabb voltam, én is voltam Karlovy Varyban. És maguk merre?

— Kérem szépen, most mondom, nem voltam sehol, csak reggel hatkor jártam el hazulról.

— No, persze, aki megengedheti magának, hogy utazhat...

— Kérem szépen, most magyarázom, hogy egész nyáron Pesten voltam, csak korán reggeltől...

Jól is teszik, gyerekük sincs, mire gyűjtenének? Mondtam a férjemnek, lehet, hogy a Tátrában vannak...

— De az istenért, értse meg, a regényemen dolgozom, minden reggel hatkor elmegyek a...

— Szépek a hegyek, azok a legszebbek.

— Azok. De nem csak a hegyekben voltam, a tengernél is, Argentínában és kétszer kilőttek a Holdba, egyszer, amikor félhold volt, egyszer, amikor holdtölte...

— Bizony meglátszik. Szépen le tetszett sülni.

DOKTOR ÚR

Az ifjú ügyvéd úr megnősül, szép, modern kis lakása van, és piros Skodája áll a ház előtt. A doktor úrnak mindene van, még gondos mamája is, aki minden reggel hatkor telefonon ébreszti kisfiát.

— Megőrültél? — kérdezem az anyától. — Ferinek ébresztőórája is van, felesége is van.

— Nem olyan egyszerű. Icu a kórházban dolgozik, gyakran éjszakás, nincs otthon, amikor Ferikémnek fel kell kelnie. A vekkert meg nem hallja meg, gyerekkorában se tudott ébresztőórára kelni.

— Akkor fizesse be a telefonébresztőt, majd a központ rácsönget.

— Nézd, az az igazság, hogy én szívesen teszem. Így legalább azzal kezdődik a reggel, hogy hallom a fiam hangját.

Az eszükbe se jutott, hogy esetleg a doktor úr felkel, azután felemeli a telefonkagylót és hívja fel az édesanyját...

MŰSOR

Elegáns, elsőhetes mozink bejáratánál nagy feliratok:

Délután: A leprás nő.

Este: Csúfak és gonoszok.

Ez igen, ez aztán vonzó műsor.

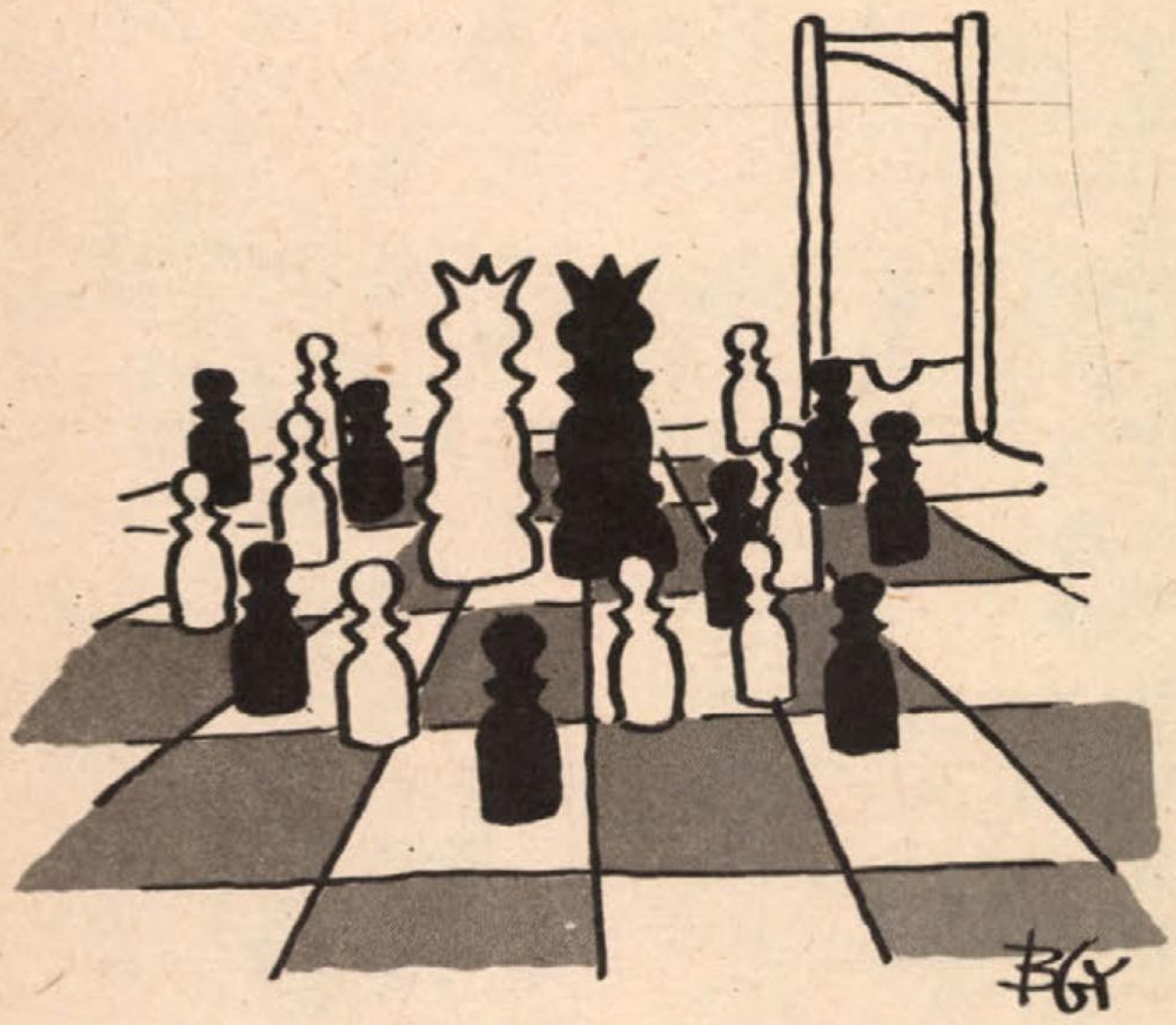
Oda ne rohanjak.

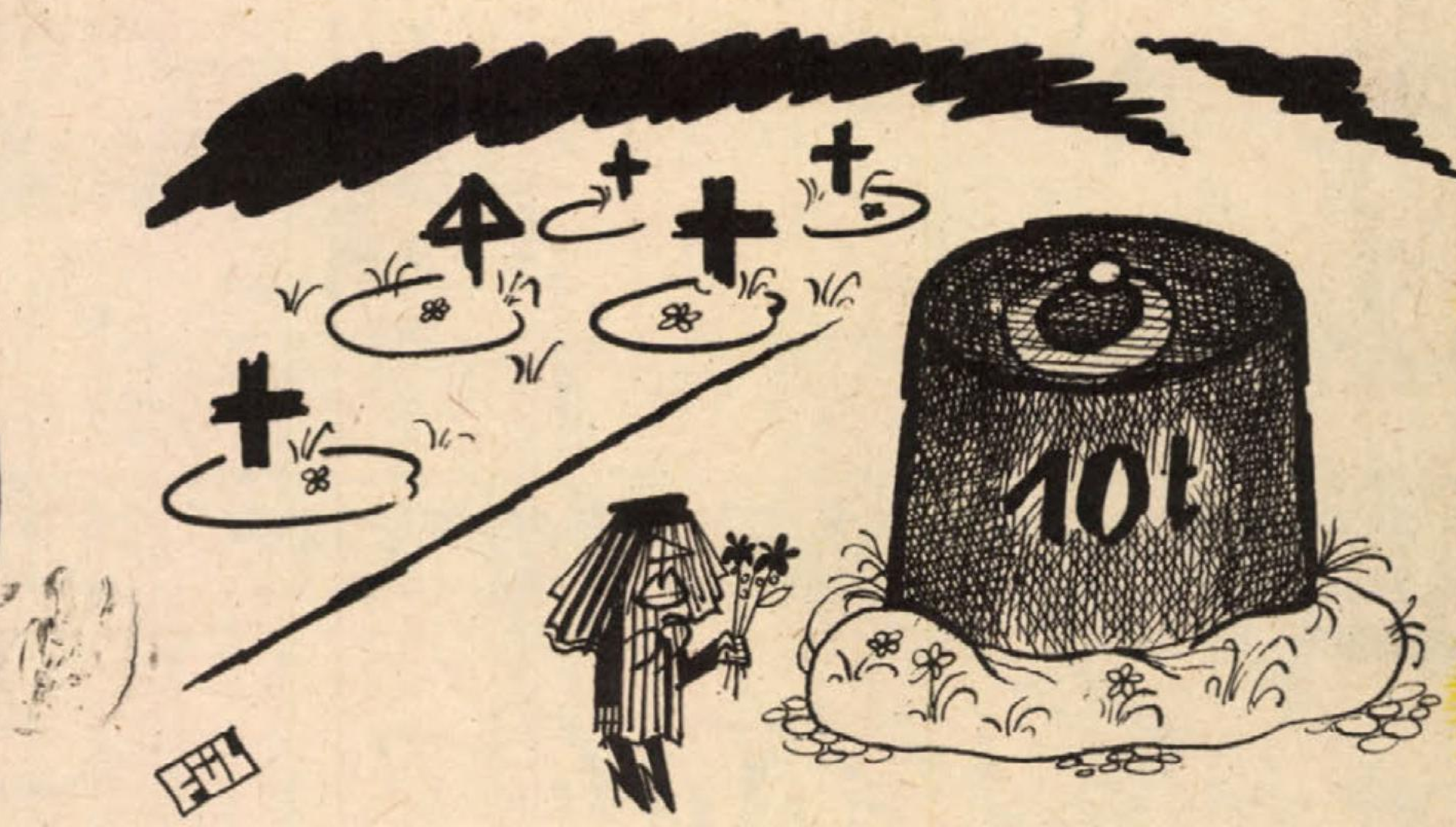
Fehér Klára

DRASZTIKUS

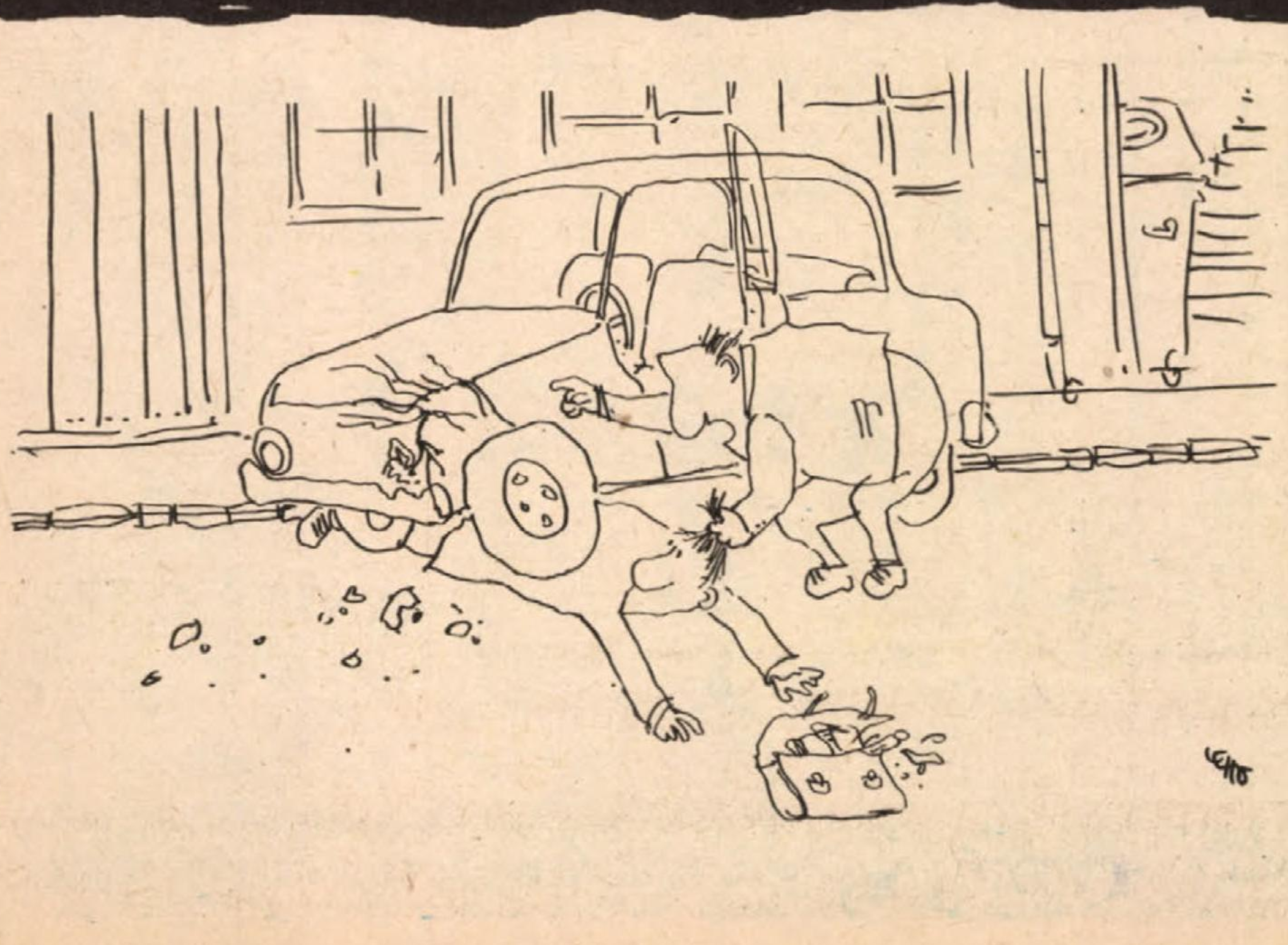

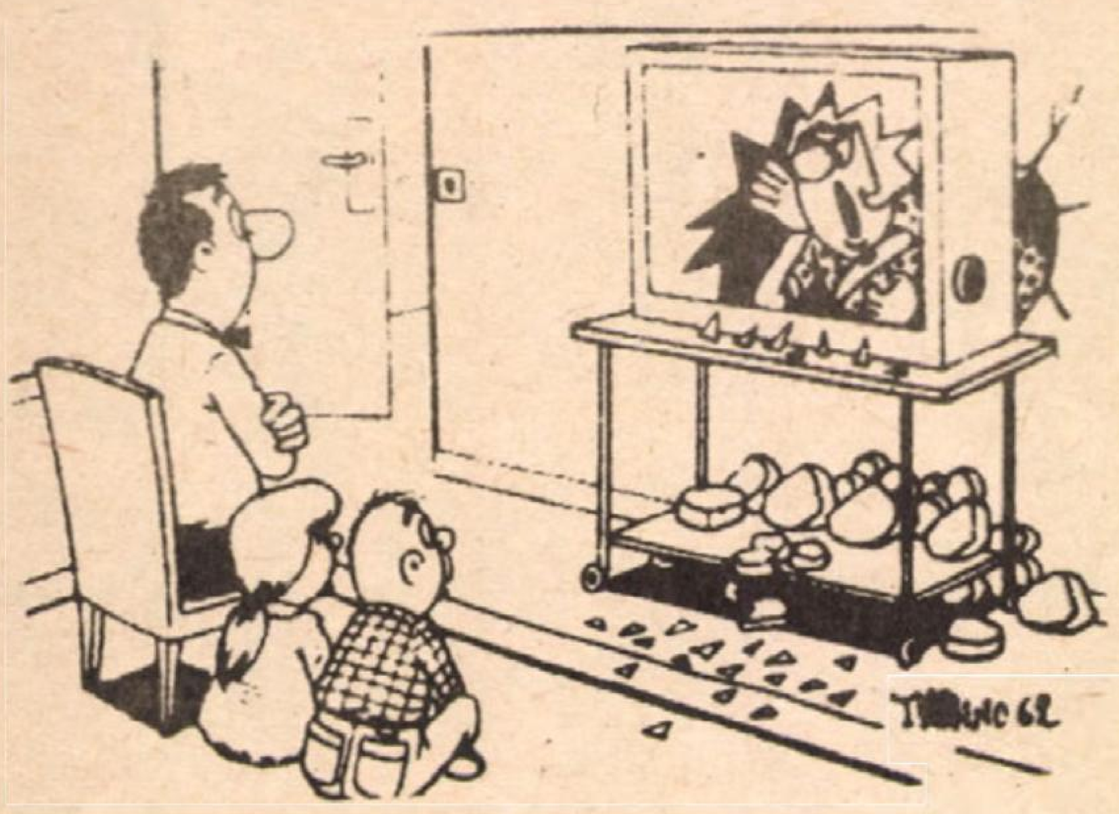

VARNAI,
HEGEDÜS,
BRENNER,
FÜLÖP,
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI

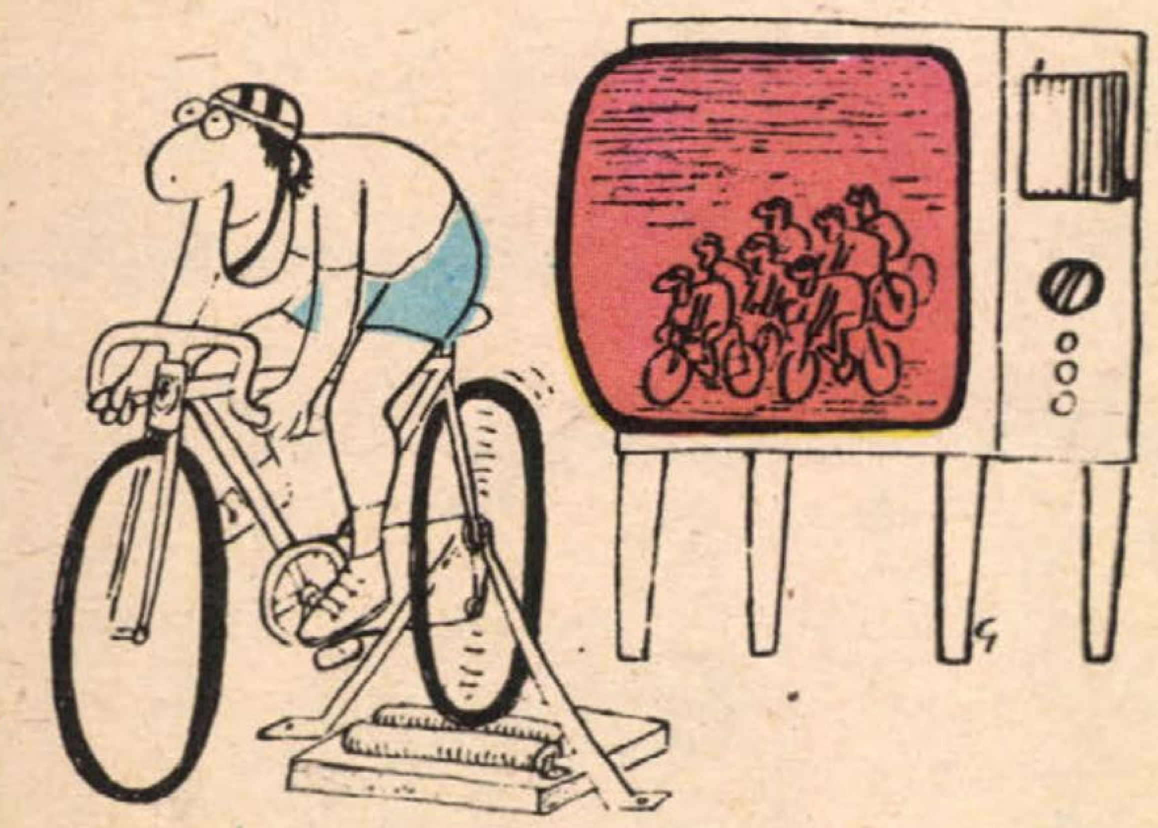

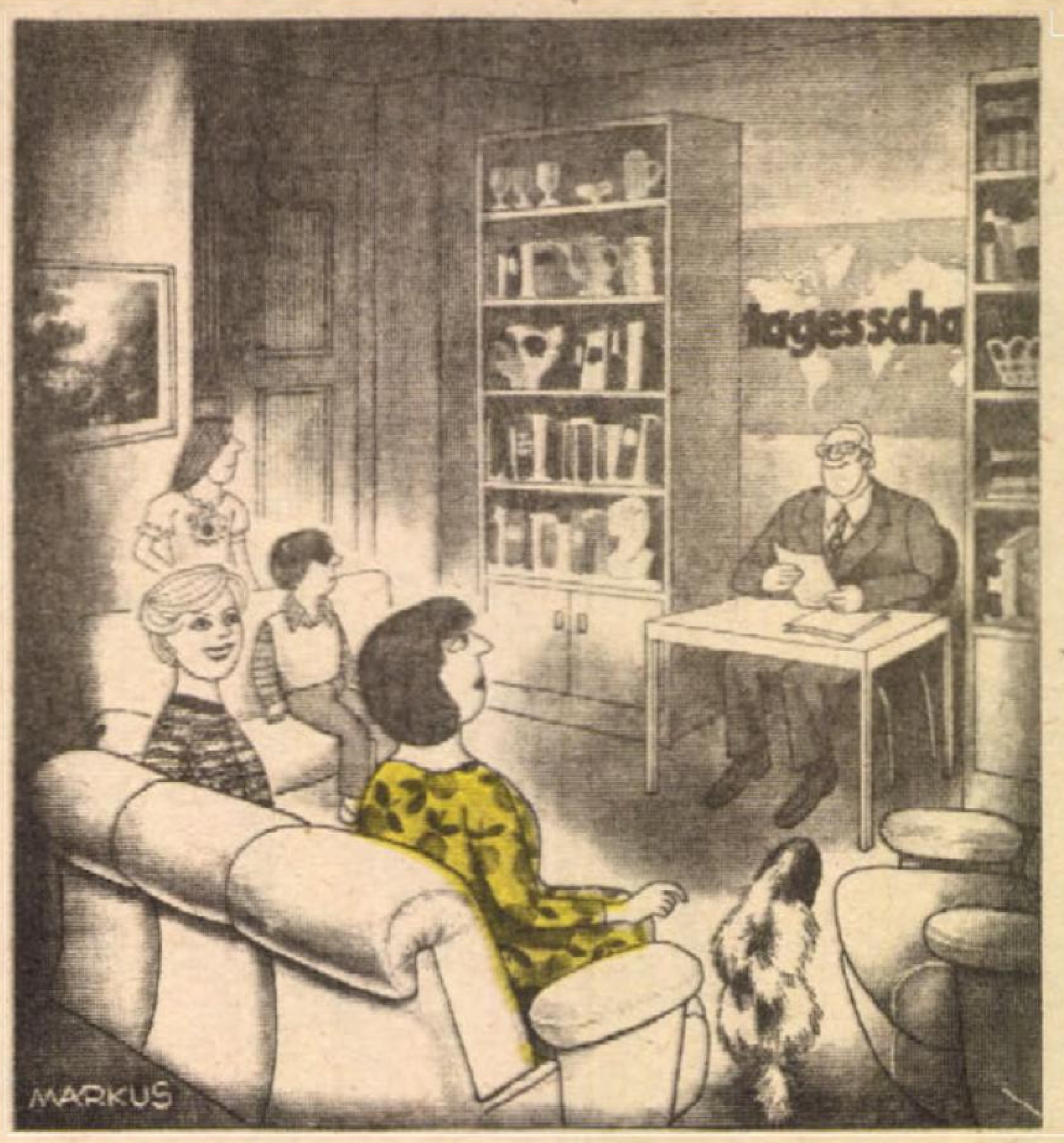
IMPORT HUMOR

Mindennapi kenyerünk: a tévé

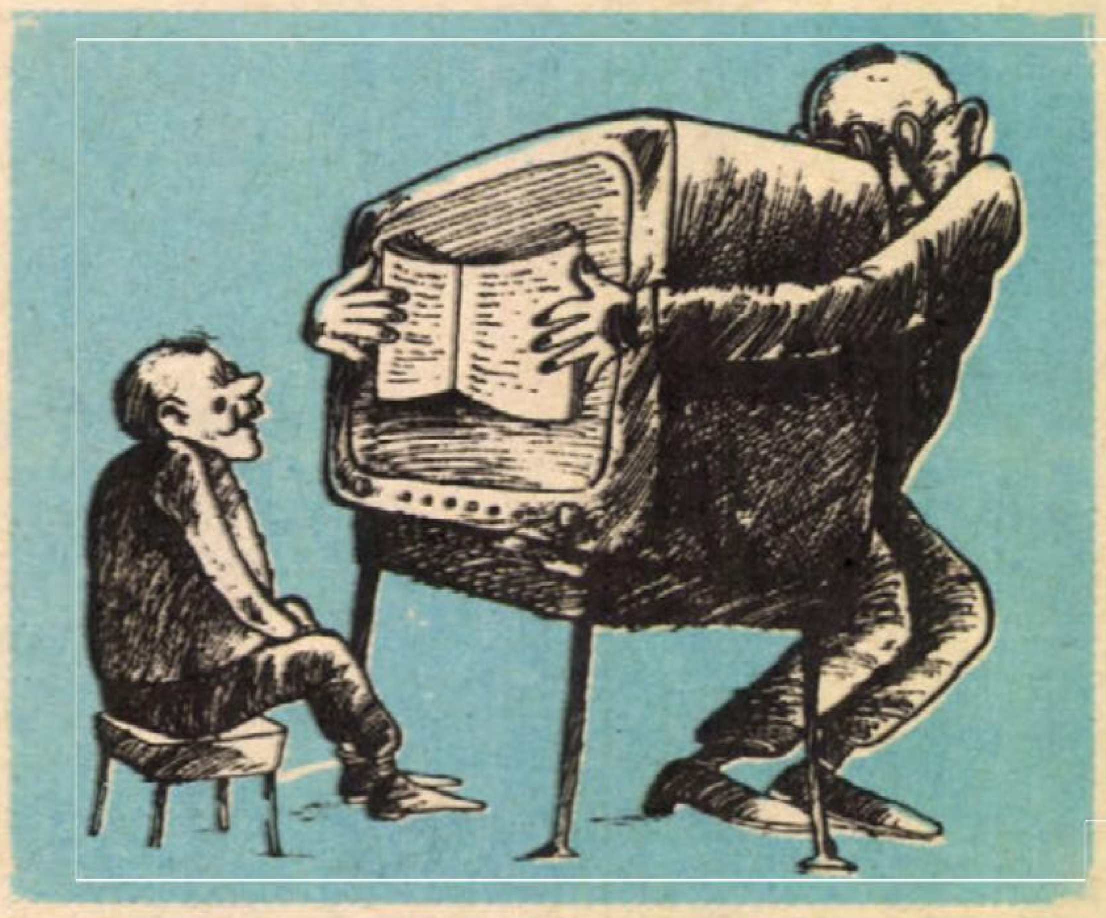
– Az ebéd az asztalon van!

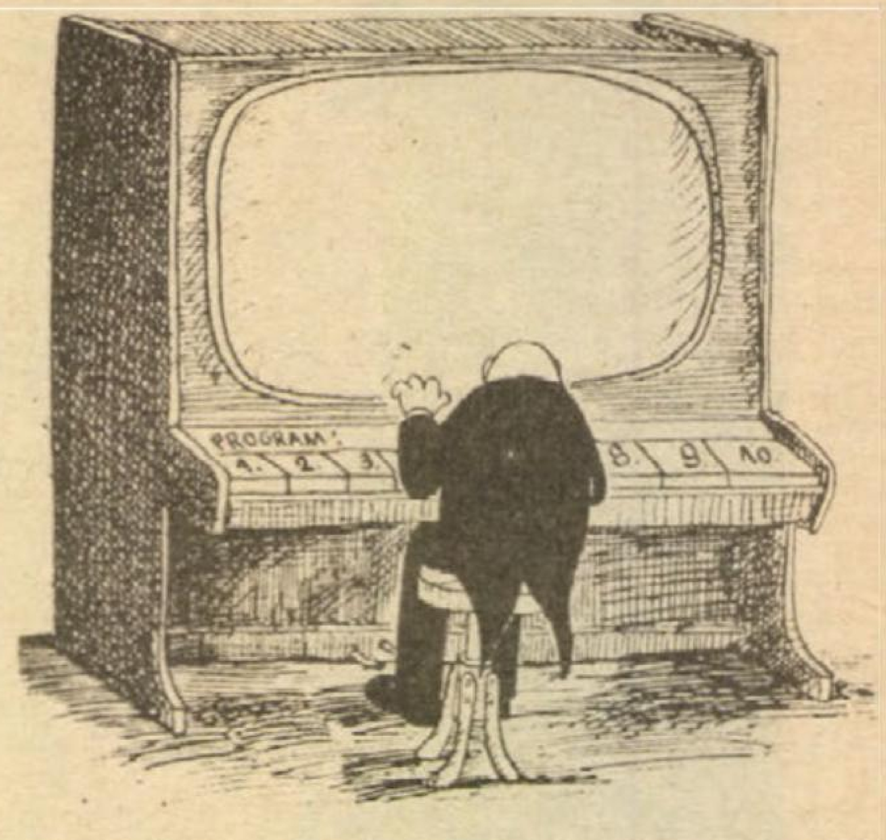

– A férjem mindig nagyon boldog, amikor a tévé a szervizben van. Ilyenkor eljönnek az ő nagy pillanatai . . .

AZ OLVASÓ OLDALA

SZÚNYOGCSÍPÉS

Felettes hatóságom felhívására a Ludas Matyi 1979. augusztus 2. 31. számában Radványi Barna: „Alligátor, avagy az ellenőrzés” című közleményhez az alábbi megjegyzést kívánom fűzni, F/155 hivatkozási számmal.

Úgy hiszem mindannyiunk számára elgondolkodtató, hogy közismert szatirikus hetilapunkban cikk jelenhet meg olyan témakörben, melyre vonatkozóan a szerző, jelenleg Radványi Barna elvtárs semmiféle tájékozottsággal nem rendelkezik.

1. A glosszában szó szerint a következő található:

„A Pest megyei KÖJÁL igen eredeti módszerrel ellenőrzi, hogy elvégezték-e a Duna-kanyarban a szúnyogirtást. Kötelezték dolgozóikat, hogy hetente egyszer tíz percre vetkőzzenek le a parton, aztán megszámolják testükön a szúnyogcsípések helyét, azt beszorozzák hattal, így megkapják az egy órára eső csípésátlagot, azt összevetik a korábbi kimutatásokkal, s aból kiderül, pusztulnak-e a szúnyogok, vagy szaporodnak.”

Ehhez azt kell hozzáfűznöm, hogy a Pest megyei KÖJÁL nem „eredeti” módszerrel ellenőrzi a szúnyogirtást.

Szabad legyen ennek igazolására felhívni szíves figyelmüket: Mihályi Ferenc—Gulyás Magdolna: „Magyarország csípő szúnyogjai” Akadémia Kiadó Budapest, 1963. című szakkönyv 124. oldalán „Szúnyog és lárvasűrűségi vizsgálatok” című fejezetre. Itt az alábbiak olvashatók: „A szúnyogok által okozott kellemetlenség fokát, a védekezési munkákban elért eredményt mérni kell. Erre szolgálnak a sűrűségi vizsgálatok. — A csípőszúnyogok által okozott kellemetlenség fokát az 1 óra alatt 1 embert csípő szúnyogok számában szokták megadni. — Gyakorlatilag úgy történik a vizsgálat, hogy erdőben, napközben, vagy fátlan helyeken napnyugtakor fél, vagy 1 órát meztelen karokkal és lábszárakkal állunk és szippantócsővel elfogjuk a reánk szálló szúnyogokat. Súlyos szúnyogcsapásokban 5 perc is elegendő, 12-vel megszorozva megkapjuk az 1 óra alatt csípő szúnyogok számát. — Mindenféle védekezés munka előtt és után szúnyogsűrűséget kell vizsgálni.”

2. A közegészségügyi szervek feladatkörébe nem tartozik a cápák, kajmánok, alligátorok vizsgálata. Ennél fogva a szerző azon elképzeléséhez, hogy az alligátorokat miképpen kell megszámolni, mint szakmailag illetéktelen nem kívánok hozzászólni.

3. Felveti a cikk szerzője a szúnyogcsípések számolásával összefüggésben a szakszervezet érdekvédelmi tevékenységét. Szabad legyen tájékoztatásként közölni, hogy az illetékes párt- és állami szervek megállapítása szerint a Pest megyei KÖJÁL Szakszervezeti Bizottsága kielégítően látja el érdekvédelmi feladatkörét. Viszont a közegészségügyi szakemberekben ilyen jellegű probléma nem vetődött fel senkinél sem, mivel rendszeresen kell folytatnunk ennél több áldozatkészséget is igénylő szaktevékenységet (szociálisan elhanyagolt telepek lakóinak fürdetése, foszgénmérgezés okozta közegészségügyi veszély felderítése, vasár- és ünnepnapi közegészségügyi ellenőrzések lebonyolítása, a szúnyogirtás tevékenységének rendszeres éjjeli ellenőrzése, járványgócokban a szükséges intézkedések biztosítása stb.).

4. Nem elég világos előttem, hogy Radványi Barna elvtársnak az ellenőrök szaporodására, valamint az ellenőrzések felületes és hiányos jellegére vonatkozó megállapításában található-e utalás a Pest megyei KÖJÁL-ra. Erről röviden csak annyit kívánok megjegyezni, hogy Pest megye sajátos helyzeténél fogva a lakosság számához viszonyított ellenőrök száma országos viszonylatban a Pest megyei KÖJÁL-nál a legalacsonyabb, az ellenőrzések színvonalát tekintve pedig felettes szakmai szervek eddig kifogást ellene nem emeltek.

Végezetül pedig szabad legyen még azt is felvetnem, hogy mivel a cikk szerzője, Radványi Barna elvtárs szavahihetőségemet már egyszer kétségbe vonta, közölve azt, hogy „Mikor reggel a rádióban hallottam, azt hittem káprázik a fülem”, javaslom az általam leírtak hitelének bizonyítékául bármely közegészségügyi szerv, de elsősorban az Országos Közegészségügyi Intézet, mint vezető szakmai szerv véleményét is figyelembe venni.

Madár János
igazgató főorvos

Pest megyei KÖJÁL

•

Bár a KÖJÁL igazgató főorvosa ezt külön nem kérte, csaknem teljes terjedelemben közöljük válaszát. Sajnáltuk volna megfosztani olvasóinkat a levél elolvasásával járó élvezetektől.

A szerk.

RUGALMAS SAPKA

Pecsétes zakóm folttisztítóért kiáltott. Lementem hát a legközelebbi háztartási boltba. A festékek, borotvahabok, cipőpaszták között szerényen húzódott meg a polcon a B6-os aerosolos folttisztító.

Mielőtt vásárlókosaramba helyezhettem volna, a palack zárókupakja messzire elgurult. Az eladók szemük sarkából figyelték, ahogy négykézlábra ereszkedve keresgélem. Megtaláltam, de nem tudtam a helyére illeszteni. Többszöri sikertelen kísérlet után tudomásul kellett vennem, hogy a B6 palackja nem tűri, ledobja magáról a sapkát. Az eladók helyenként celluxragasztóval kényszerítették a zárókupakot a helyére, amitől az addig bajlódást okozó árucikk még szegényes benyomást is keltett. Megvételétől el is ment a kedvem.

Mert lehet a B6 a világ legjobb folttisztítója, ha a csomagolása használhatatlan. A hatást tovább rontotta, hogy a használati utasítást befőttes gumival erősítették hozzá. Ebben állt a következő szöveg: „Szíves észrevételeiket és tanácsaikat örömmel fogadjuk. Budalakk Festék- és Műgyantagyár.”

A fenti észrevételeimmel remélhetőleg sikerült örömet szerezni a Budalakknak.

(f. i.)

KI A FŐNÖK?

Augusztus 9-i számunkban *Pusztai modor Hortobágyon* címmel közöltük Antalóczy Tiborné, nyíregyházi olvasónk panaszos levelét, amelyben sérelmezte a hortobágyi csárda vezetőjének magatartását. Augusztus 15-i keltezéssel újabb levelet kaptunk Antalóczynétól, amelyben közli: *Platkó Norbertné*, a hortobágyi csárda vezetője megjelent a lakásán, s elmondta: a hibát nem ő követte el, hanem egy pincér, aki jogtalanul nevezte magát a csárda vezetőjének.

Platkó Norbertné ezen kívül egy levelet is írt az Újságíró Szövetség elnökének, segítségét kérve az igazság közzétételéhez. A levélben hangsúlyozza, hogy nem ő tárgyalt Antalóczynéval, hanem egyik pincére, „aki magát vezetőnek nevezte meg”. Hozzáfűzi: „az valóban igaz hogy a pincér magatartása kritikán aluli volt”. Platkó Norbertné egyúttal annak közlését is kéri: a jövőben a panasztevő, mielőtt az újsághoz fordul, győződjön meg arról, hogy ki az a személy, aki megsértette.

Platkó Norbertné kérésének eleget tettünk, azzal a kiegészítéssel, hogy gyakorlatilag megvalósíthatatlan a kívánsága. A csárdába (étterembe, presszóba, bisztróba stb.) betévedő vendég nem kezdhet ott helyben nyomozásba, hogy az, aki kritikán alulian bánik vele és a helyiség vezetőjeként mutatkozik be, csakugyan vezető-e? Igazoltatásra ugyanis a vendégnek sem a hortobágyi csárdában, sem más vendéglőben nincs módja.

Levelet kaptunk Végh Lászlótól, a Hajdú-Bihar Megyei Vendéglátó V. igazgatójától is. Közli: a csárda vezetői és dolgozói nevében rendkívül sajnálja a történteket és a hibát elkövető Pincés László felszolgálótól fegyelmi úton megvonta az 1979. évi teljes nyereségrészesedést.

CSILLAGÁSZATI HELYÁRAK HÁBORÚJA

A Csillagok háborúja nyíregyházi premierjére négy nappal előre biztosítottam jegyemet, 40 forintért, mert azt állították: kétrészes a film és hármas helyárú. (És szinkronizált.) Ezzel szemben: a) feliratos volt; b) órámon mértem: a film vetítése száztíz percig tartott, vagyis nem egészen két óra hosszat, ezt csak csalással lehet kétrészesnek nevezni; c) hogy akkor mivel töltötték ki a többi időt? híradóval (10 perc) és kísérőfilmmel (40 perc); d) vajon nem tudatos megkárosítása-e a nézőknek, hogy egy a normálnál alig 15—20 perccel hosszabb filmért háromszoros helyárat kérnek? Még a Csillagok háborújának a helyárait sem kellene a csillagokig feltornászni. Vagy ezentúl a mozibajárás legyen luxus?

L. L.
Nyíregyháza 4400

TÜCSÖK és BOGÁR

Fergeteges puszta-ötös

A MEDOSZ főtitkárának különdíját a legjobb tenyésztő kapta az apajpusztai pásztor- és lovasnapokon. A díjat Major Péter, a MEDOSZ Pest megyei Bizottságának titkára adja át

Gratulálunk!

(A MEDOSZ lapjából nyírta Kószó Palotás József, kalocsai olvasónk)

— A légiközlekedésben Kahn szerint jelentős fejlődés következik. 1990-től forgalomba áll a szuperszónikus repülőgépek második generációja. Az ezredfordulót követő első években piacra kerül egy óránként 4 ezer kilométeres sebességgel közlekedő, s ötszázezer utast szállító repülőgép, amely leszállás nélkül teszi meg a New York—Sydney közötti 16 ezer kilométeres távot.
A futurológusok 2029-re várják a hidrogén üzemanyagú.

Azonkívül továbbra is forgalomban marad egy gömb alakú repülőgép, amely évente egyszer megkerüli a napot és huszonnégy óránként megfordul saját tengelye körül. Az érdekes szerkezet öt kontinensén mintegy háromezermillió utast szállít — reméljük leszállás nélkül.

(A Közlekedési Közlönyből ollózta Antóczi László)

Papíripari Vállalat számítóközpontjába felsőfokú végzettségű PROGRAMOZÁSI CSOPORTVEZETŐT ÉS HIVATALSEGÉDET FELVESZ

Ezenkívül szó lehet egy-két Nobel-díjas takarítónő alkalmazásáról is!

(A Népszava hirdetései közt fedezte fel Mészáros László)

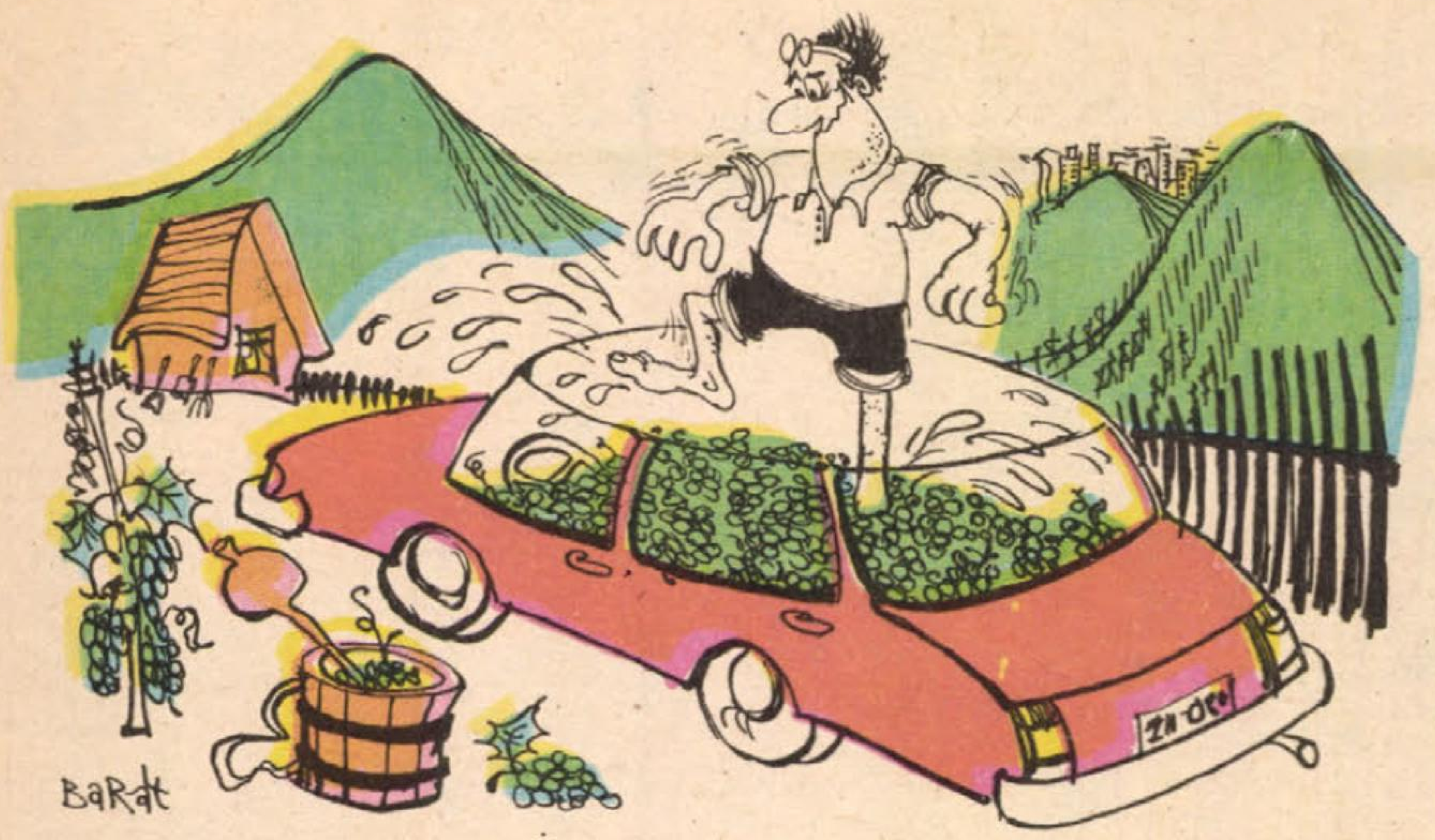
oldást sem sikerült találni. És mi van a többi helyekkel? Segtalálta-e a kívánt labdarúgókat a sportkör?
Siklósi György: — Azt hiszem, igen. Sikerült egy kö-

Pikáns kérdés!

(A Somogyi Néplapból ollózta Kovács M. István)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

KISKERTTULAJDONOS

ÚJ EGYÜTTES

– Most, hogy megalakultunk, esküdjünk meg, hogy fél évig megpróbáljuk elviselni egymást!

TRIBÜN

Tracey Austinról, a tenisz 15 éves szupersztárjáról mesélte az édesanyja:

– Nyolcéves korában megverte a kaliforniai klub legjobb versenyzőjét. Utána meg átment a térre és a homokban játszott tovább.

Egy houstoni általános iskola ötödikeseinek dolgozatot kellett írniok, hogy kit tartanak a texasi történelem legnagyobb hősének. Az egyik kisfiú Bum Philipset, a Houston Oilers edzőjét választotta. A tanító bácsi felszólítására meg is indokolta döntését.

– Bum Philips rögbiszurkolót csinált a nagyanyámból. Aki erre képes, az hős a javából.

A Glasgow Herald című lapban olvastuk, hogy Argentína Mendoza-tartományában a rendőrség a pályán, mérkőzés közben tartóztatott le egy játékvezetőt, aztán csalás és közbotrányokozás vádjával adta át az ügyészségnek.

Az ok: nem volt hajlandó tizenegyest adni a hazai csapat javára.

Jópofa mondatot találtunk egy francia kempingfüzetben:

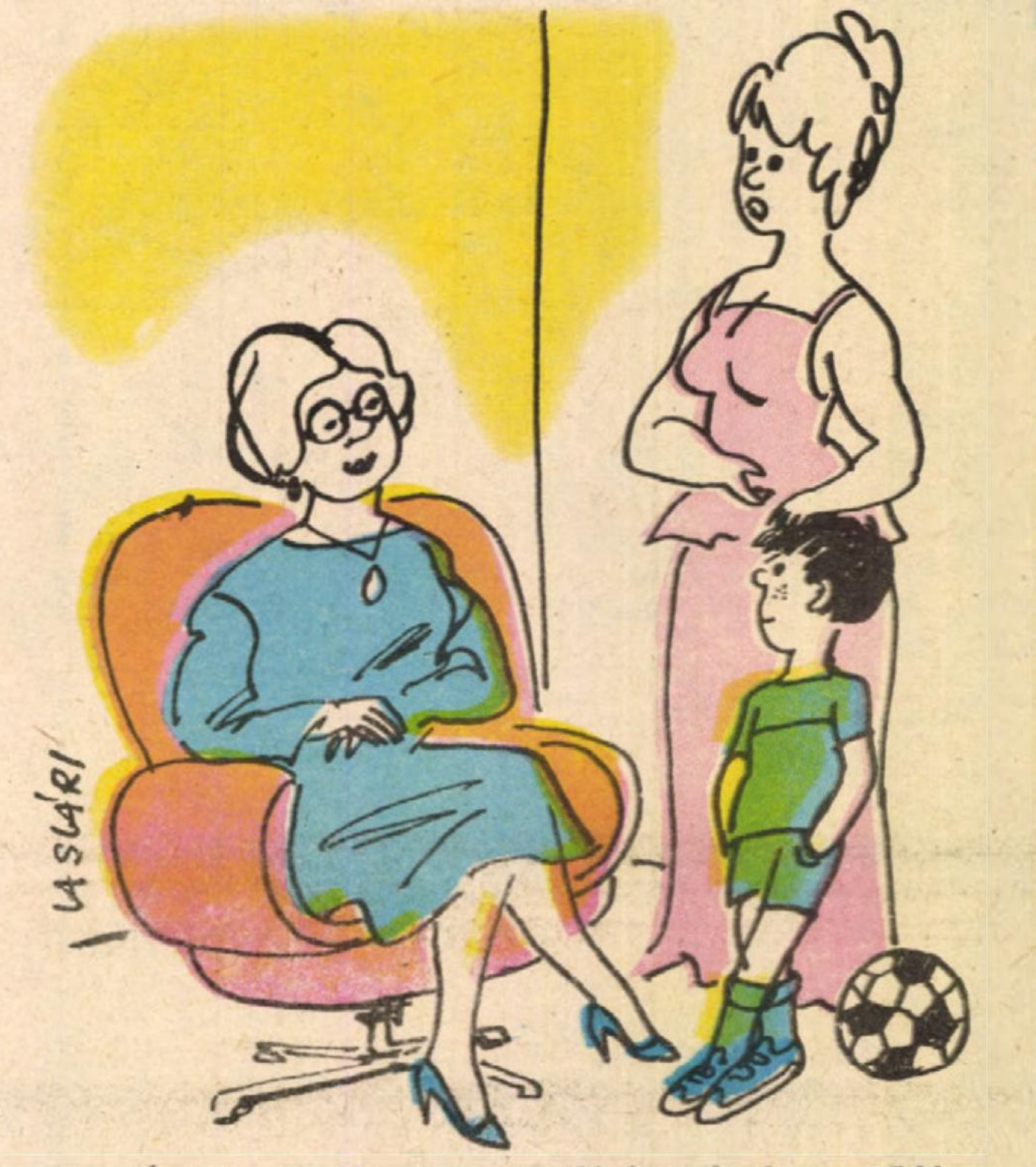
– Az ideális táborhely mindig pár kilométerrel odébb van.

A lóversenylátogató utolsó fillérjét is elvesztette a derbin és utána kétségbeesetten panaszkodott.

– Az a gebe olyan lassú volt, hogy az nem is igaz. Kérem, nem fogja elhinni, a versenyen ötödiknek jött be és amikor a tv megismételte a befutót — ott már csak nyolcadik lett.

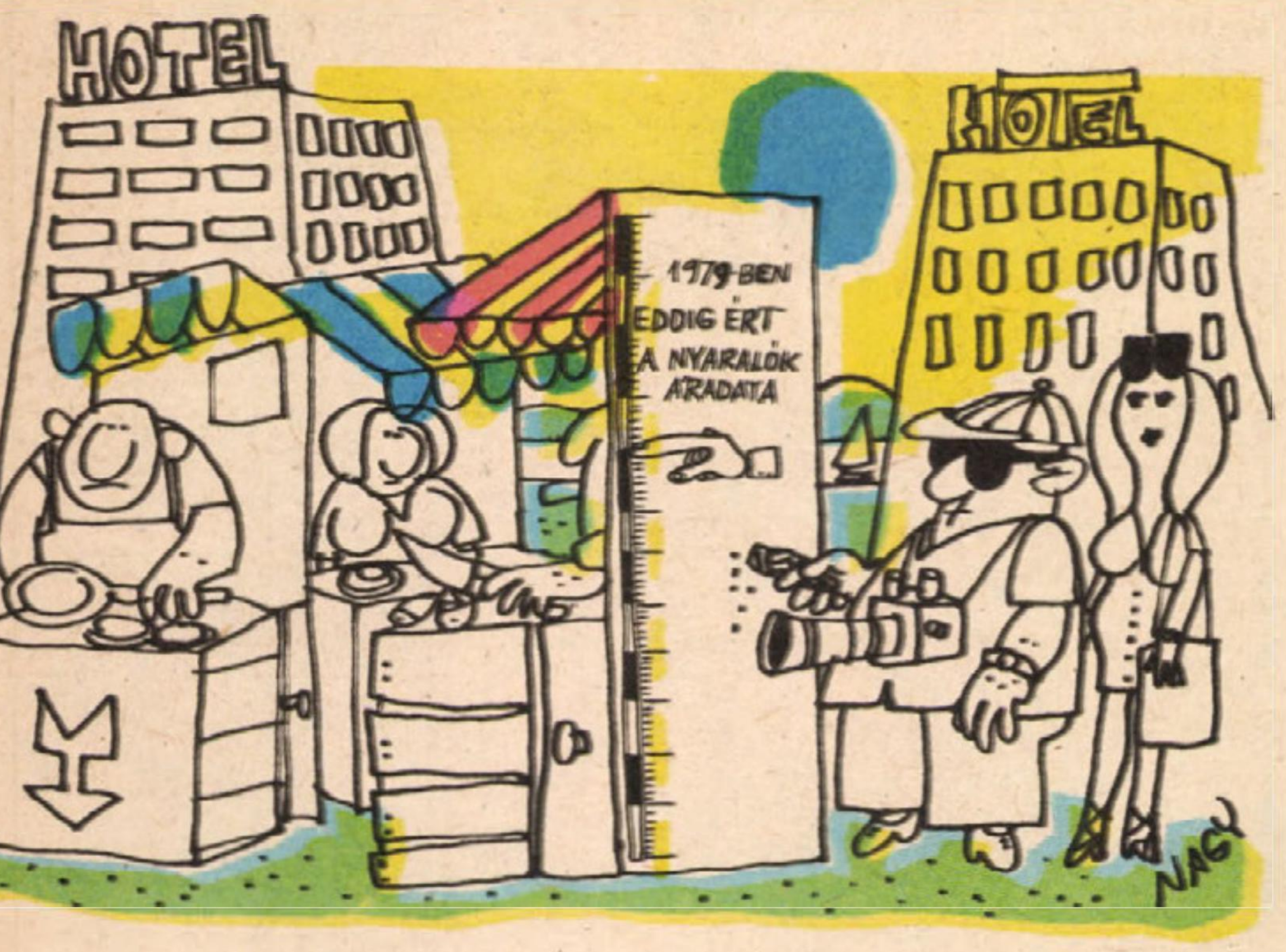
(p. p.)

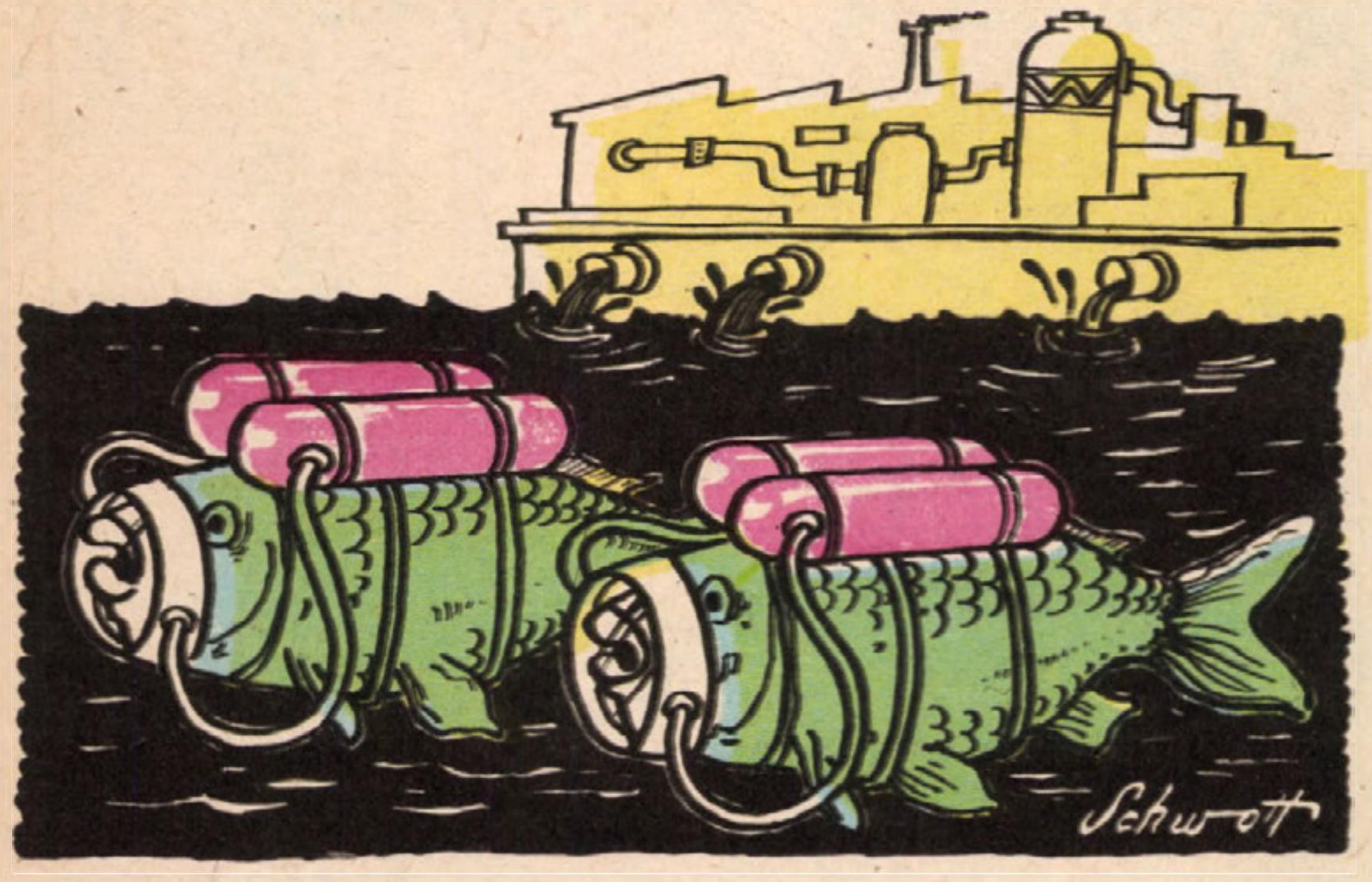

– Úgy tervezzük, hogy vendégfocistának szerződik a Cosmoshoz.

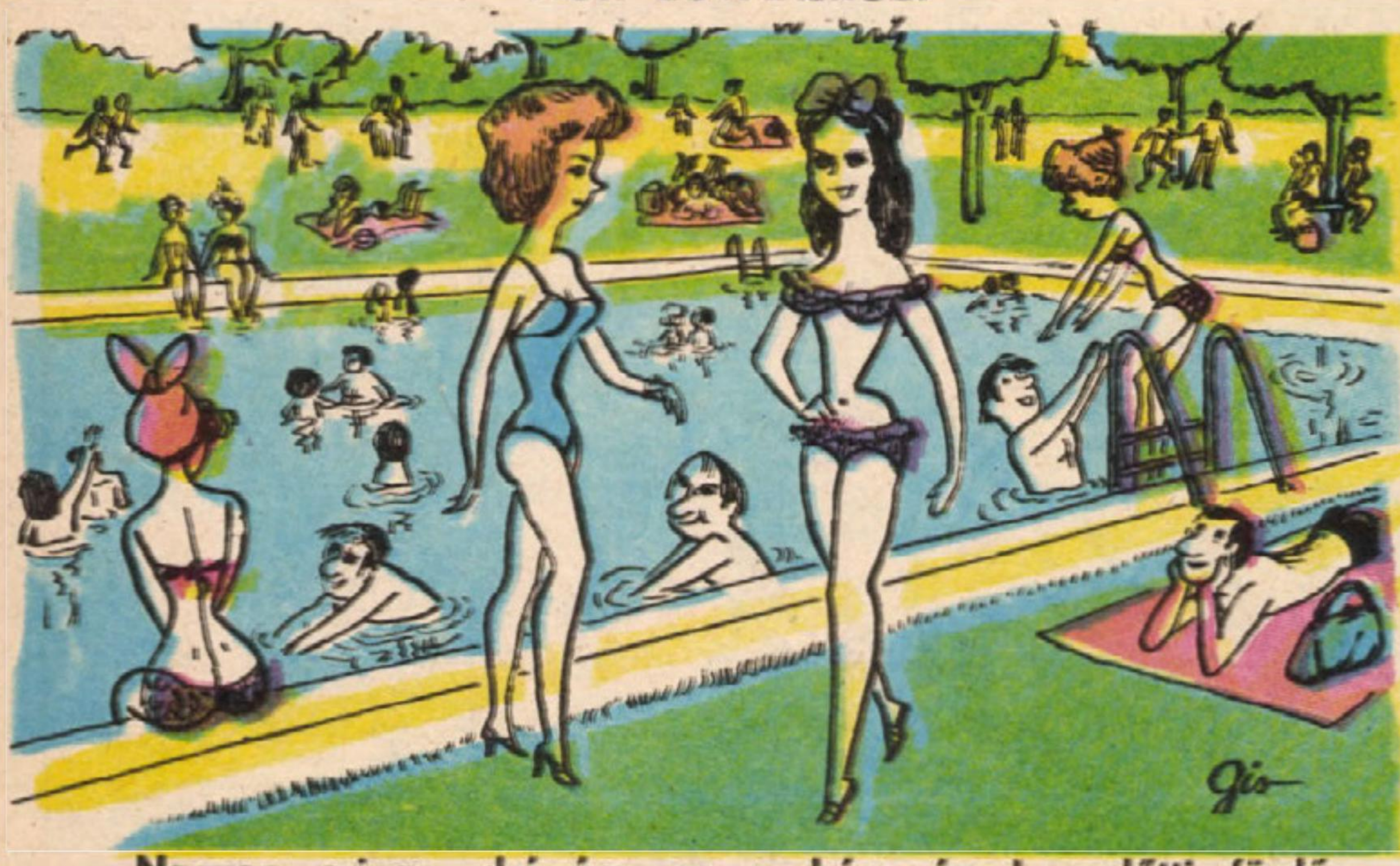
EMLÉKTÁBLA

JAVASLATUNK A HALAK VÉDELMÉRE

NŐK EGYMÁSKÖZT

– Nagyon csinos, drágám, ez a húsz évvel ezelőtti fürdőruhád!

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-36 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két férfi iszogat a partyn. Azt mondja az egyik:

— Látod ott az ablak mellett azt a két csinos nőt? Az a szőke a feleségem, a vörös hajú pedig a barátnőm.

Mire a másik:

— Érdekes véletlen. Az a vörös hajú ugyanis az én feleségem, az a szőke viszont a barátnőm...

*

— Tegnap leállítottam az autómat.

— Hogy takarékoskodj a benzinnel?

— Dehogy, ki akartam szállni.

Igénytelen vásárló

Kemecsei rádiót akar vásárolni egy szaküzletben. — Vízszintes 1? — kérdi az eladó. Mire Kemecsei: — Függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A számolás alapvető törvényeinek tana
15. Német filozófus (1724—1804)
16. Kettős betű
17. A fasiszták rémtette óta gyászos emlékű csehszlovákiai helység
18. Ablaktalan benyíló a szobából
19. Mexikó őslakó népe
20. Vall. röv.
21. A haszonbérlet régies neve
22. Olasz névelő
23. Jó ital
25. Becézett női név
26. Göngyölegsúly
27. Még ma is működő vulkán
29. Asszonynevek végződése
30. Kettős mássalhangzó
31. Az ismeretlen monogramja
33. R. S.
34. Mongol eredetű nép a Szovjetunióban
36. Orosz női név
38. Kicsinyítőképző
39. Herélt kos
40. Ahol részvényeket adnak el és vesznek
41. A Szovjetunió tábornoka volt, várost neveztek el róla
43. Igekötő
44. Hátulsó
46. Futball Club
47. A Víg özvegy zeneszerzőjének monogramja
48. Tenger — angolul
50. Azonos betűk
51. Akinek minden vicc új
54. Z. L.
55. Fegyveres alakulat
56. Stendhal regényének hőse
57. Ádám élettársa
59. A klór vegyjele
60. Mesékben szereplő tréfás helységnév
61. Lengyel sci-fi író
62. Egy ázsiai ország fővárosa
64. Négylábú

FÜGGŐLEGES

2. Nagyvilági divatos úr — a múlt század nyelvén
3. Z. I.
4. Sportember
5. Becézett Imre
6. Vörös — angolul
7. Írói művet átdolgoz
8. Nagy angol regényíró
9. Az 5 függ. vége
10. Óriáskígyó az eleje nélkül
11. Végzettséget tanúsító irat
12. Színészek alkalomszerű vidéki fellépése
13. Pozitív töltése elektród
18. Küzdőtér
24. .. reván
28. Áramátalakító berendezés
30. Higgadtan várakozik
32. Pesszimista német filozófus (1844—1900)
34. Gyorsan száradó lakk
35. Alkotás
36. Állatbőr
37. Összekevert zár
38. Osztrák város, az 1848-as szabadsághősök raboskodásának színhelye
42. Sorra felmond valamit
45. Kislány hajdísze
49. Lényeges kérdésben vallott nézetek
51. Japán fényképezőgépmárka
52. Patak, melyet II. Lajos halála tett híressé
53. Levélnek, paprikának van
58. Vonatkozó névmás
63. A neon jele

A ZORD JÖVŐ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Tessék megvárni a meccs végét, tudniillik a bácsikám lesz a bíró.

200—200 forintot nyert:

Povozsányi Istvánné, Vatta, Temető u. 13. 3431

Molnár Ferenc, Székesfehérvár, Rákóczi út 33/c. 8000

Kondrák Mihályné, Mezőcsát, Hősök tere 31/b. 3450

A nyereményeket postán küldjük el.

DALLOS JENŐ:

ATOMKORSZAK